

**NIECH ŻYJE RZĄD
ROBOTNICZY
I WŁOSCIANSKI**

Redakcja przyjmuje interesantów od 1 i pół do 3 po południu.

Za zwrot rękopisów Redakcja nie odpowiada.
Administracja czynna od 9 do 5 bez przerwy
Kasa czynna od 12 do 2-jej.

Opłata pocztowa uiszczona ryczałtem

ROBOTNIK

CENTRALNY ORGAN P.P.S.

PROLETARJUSZE WSZYSTKICH KRAJÓW ŁĄCZCIE SIĘ!

**NIECH ŻYJE
SOCJALIZM!**

WARSZAWA, UL. WARECKA NR. 7

REDAKCJA — tel. 776-70.
DYREKCJA — tel. 720-13.
ADMINISTRACJA — tel. 313-80.
DRUKARNIA — tel. 773-43.

KONTO CZEKOWE w P. K. O. 175

CENA NUMERU 20 GROSZY

Zjednoczenie polskiego ruchu ludowego

Dzisiaj ma się dokonać zjednoczenie trzech odłamów ruchu ludowego w Polsce: P. S. L. „WYZWOLENIA” STR. CHŁOPSKIEGO i P. S. L. „PIASTA”. Na terenie parlamentarnym posłowie i senatorowie trzech stronnictw wymienionych utworzyli już przed dwoma miesiącami wspólny KLUB PARLAMENTARNY POSŁÓW i SENATORÓW CHŁOPSKICH. Teraz to zespolenie wysiłków w Sejmie i w Senacie będzie

MAKSYMILJAN MALINOWSKI,
twórca ruchu „Zaraniarzy”, prezes
P. S. L. „Wyzwolenie”.

przerzuczone niejako na cały kraj; od jutra będziemy mieli — o ile nie zajdzie coś niespodziewanego — jedno wielkie STRONNICTWO LUDOWE, ogarniające zarówno ideały i tradycje wyzwolenczego ruchu ludowego w dawnym zaborze rosyjskim, jak i tradycje oraz ideały ruchu ludowego w dawnych zaborach austriackim i pruskim.

Jeżeli spojrzeć wstecz poza siebie z murów WARSZAWY, — ujrzymy przede wszystkim kolosalną pracę „ZARA-

NIA” ten imponujący naprawdę dorobek ofiarnych zmagani w najcięższym okresie porewolucyjnej reakcji. Nazwiska Maksymiljana MALINOWSKIEGO, Ireny KOSMOWSKIEJ, Tomasza NOCZNICKIEGO i tylu innych przejdą do historii; „ZARANIE” stanowiło to źródło, które wydało w Polsce nowoczesną DEMOKRACJĘ WŁOSCIANSKĄ, postepową społecznie, wyrobioną kulturalnie, DEMOKRACJĘ WŁOSCIANSKĄ, która potrafiła dźwignąć już w latach 1914 — 1915 silny PRĄD NIEPODLEGŁOŚCIOWY wśród ludu wiejskiego, a z której wyszło wkrótce Polskie Stronnictwo Ludowe „WYZWOLENIE”.

W Małopolsce ruch rozwijał się innymi drogami, bo przed wojną — w warunkach bądź co bądź konstytucyjnych. PRZESZŁOŚĆ sięga do nazwisk ks. STOJAŁOWSKIEGO i Jana STAPIŃSKIEGO; TERAŹNIEJSZOŚĆ zamknęła się w nazwisku Wincentego WITOSA; dzisiaj P. S. L. „PIAST” reprezentuje i w Małopolsce, i w Poznańskim, i na Pomorzu RUCH MASOWY, który ma poza sobą wiele lat niebylejakiej „roboty”.

Zapewne! robiono „wczoraj” wiele błędów. Któż ich nie robił? Nie ulega wątpliwości, że ROZBICIE RUCHU LUDOWEGO było jedną z przyczyn słabości demokracji polskiej, że jej ZJEDNOCZENIE wzmocni siły tych, co nie ustają w walce o PRAWO i o WOLNOŚĆ LUDU.

WINCENTY WITOS,
przywódca P. S. L. „Piast”, b. premier
Rządu Obrony Narodowej w r. 1920.

Dlatego witamy fakt zjednoczenia ze szczerem zadowoleniem. Tak samo P. S. witała kiedyś początki ruchu „zaraniarskiego”. SOCJALIZM jest dzisiaj na wsi potęgą samodzielną, odrębną, samą w sobie, obcą względem tak zw. konkurencji. Silny DEMOKRATYCZNY RUCH LUDOWY jest i dla Socjalizmu i dla Polski POTRZEBĄ KONIECZNĄ. Połączenie trzech stronnictw ludowych stwarza możliwość powstania takiego SILNEGO DEMOKRATYCZNEGO RUCHU LUDOWEGO.

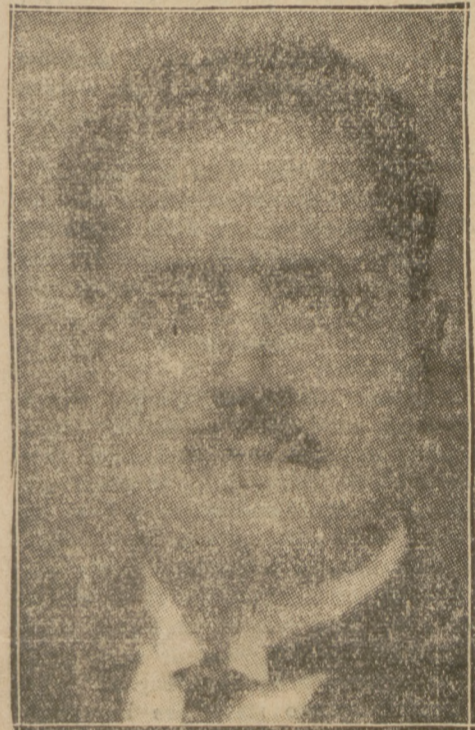
Zapewne! Trudności wyrosną jeszcze wiele. Ale PIERWSZY KROK — to

zawsze prawie KROK DECYDUJĄCY. A ten KROK, który ma być dzisiaj dokonany, oznacza krok POSTĘPU SPOŁECZNEGO i wzmocnienia tych prądów, na których JEDYNI oprócz można jutro POLSKI, jako POLSKI LUDOWEJ.

SOCJALIZM na wsi i RUCH LUDOWY na wsi potrafią zawsze znaleźć wspólny język i wspólne metody działania w walce o DEMOKRACJĘ.

JAN DĄBSKI,
przywódca Str. Chłopskiego.

MICHAŁ RÓG,
prezes Klubu Parlamentarnego posłów
i senatorów chłopskich.

Bez obłudy!

Gospodarka Kas Chorych pod rządami „sanacji”

Dyrektor Departamentu Ubezpieczeń Społecznych w Ministerjum Pracy zapowiedział na ostatnim posiedzeniu Komisji Ochrony Pracy wprowadzenie w Kasach Chorych opłaty za leki i porady lekarskie. *Niesłychane to ograniczenie świadczeń dla członków jest bezpośrednim następstwem lekkomyślnego naruszenia samorządu Kas.* Nie napróżno w urzędzonym przez siebie Pawilonie Wystawy Poznańskiej pan Minister dzień po dniu powtarzał, że podstawa ubezpieczeń społecznych jest samorząd ubezpieczonych. *Gdy podstawa usunięta, zaczął się walić mierzwiście zbudowany gmach i żadne pomysły nie są w stanie go uratować, dopóki na nowo samorządu instytucji ubezpieczeniowych nie odda się w ręce ubezpieczonych.*

Na Kasy narzekano zawsze. A przecież w okresie samorządu Zarządy rozszerzały ustawowo ustalone świadczenia dla członków, — robiły wielkie inwestycje i — można mówić co się chce — ale nie usunie się tych trwałych pomników, które pozostały po zarządach robotniczych w formie wspaniałych budynków kasowych i szpitali w Białej, Bielsku, Krakowie, Lwowie, Częstochowie, Łodzi.

Odkąd z nienawiści, że Kasy Chorych mają charakter instytucji robotniczych usunięto zarządy robotnicze, ustąpiła wszelka robota inwestycyjna, a rozpoczęło się powolne, lecz stale ograniczanie świadczeń dla członków. Na kierowników Kas, mających służyć interesom robotniczym, powołano z początku ludzi o bardzo wątpliwej wartości moralnej. A gdy zaczą-

łem krzyczeć i piętnować publicznie tych rozmaitych Zielińskich, Szmalów, Nadziej, Hermanów, it. p., musiano ich usunąć i zastąpiono ich zwykłymi biurokratycznymi zerami, które miały „uzdrowić” robotniczą gospodarkę samorządową.

Jak ta „poprawa” wygląda, można mieć pewne pojęcie z ogłaszanych w „Wiadomościach Kasowych” sprawozdań i bilansów mniejszych Kas Chorych. Większe Kasy — we Lwowie, Krakowie, Przemyślu, Łodzi — sprawozdania ogłaszają się wstydy, nie mając odwagi wziąć odpowiedzialności za swą dewastacyjną i szkodliwą dla interesów robotniczych gospodarkę. Ale i z tego, co dochodzi do wiadomości publicznej, widać jak ta gospodarka wygląda. W całym szeregu Kas świadczenia pieniężne dla chorych, które pozostaną zawsze podstawą działania Kasy, sprowadzono do 10 i 12% a rozszerzono natomiast wydatki na płace lekarzy i lekarstwa.

Taki punkt widzenia na zadania Kasy może być dobry dla lekarzy, którzy, operując pięknymi frazesami o lecznictwie, profilaktyce, higienie

społecznej i t. d. — biorą w ten sposób z wkładki przeważną część dla siebie i zadawalniają się zapisywaniem chorem ludziom, nie mającym z czego żyć, rozmaitych mikstur i zabiegów. *A przecież, gdyby te lekarstwa były najbardziej skuteczne, to jakież może być ich działanie wówczas, jeżeli człowiekowi choremu, niezdolnemu do pracy nie daje się zasiłku, a przez to zmniejsza się jego porcje żywnościowe: chleb, mleko, mięso, — a daje się wzamian nasświetlanie i proszki?* Cała ta działalność to jeden z jaskrawych dowodów obecnej, tak szeroko zagnieźdzonej hypokryzji i obłudy, uprawianej wobec ubezpieczonych.

Wydatki na zasiłki dla chorych zmniejszono — ale nie zmniejszono nigdzie kosztów administracyjnych. Przeciwnie, rozdęto je do niesłychanych granic z tą jedynie różnicą, że obniżono płace podrzędnych urzędników, podnosząc równocześnie płace Dyrektorów i Komisarzy. Gdy zaś brakło już posad i tytułów do pensji, — zaczęto tworzyć coraz to nowe „korpusy rewizyjne”, jedne ponad

drugimi, wszystkie naturalnie na koszt Kas i ubezpieczonych.

Ze tego rodzaju gospodarkę się skrywa, — niema w tem nic dziwnego. Dziwić się raczej należy, że rąbek jej odkrył p. Dyrektor Drecki, mówiąc o zamiarze... uleczenia obecnego stanu finansowego Kas przez wprowadzenie opłat za leki i lekarzy. Drobną rzeczą — opłaty za leki i lekarzy! A przecież tkwi w tem obłudnie ukryte podwyższenie opłat do Kasy Chorych. Opłaty u nas nie są niskie. Jeżeli Zarządy brały 1% ponad normę, to zużywały go na swe wielkie inwestycje. Dziś Komisarze biorą ten 1% w dalszym ciągu z tą różnicą jednak, że zużywają go na pokrycie wydatków administracyjnych, na korpusy kontrolne, na lekarzy, nadlekarzy i t. p. A gdy na to wszystko ta podwyższona wkładka nie wystarczy — to podnieść ją jeszcze! A ponieważ przedsiębiorcy płacić nie chcą — podnieść w taki sposób, by zapłacili ją sami robotnicy! A więc zapłata za świadczenia! Inniemi słowy: robotnik płacić ma do Kasy wkładkę w dotychczasowej wy-

sokości tak długo, jak długo z Kasy nie korzysta, z chwilą gdy chce od niej świadczeń — musi opłaty swe podnieść.

Tak absurdalny pomysł mógł powstać tylko w głowach ludzi, dla których interes ubezpieczonych jest czemś zupełnie obcym. A jakie tego wszystkiego następstwa? Jeżeli ubezpieczony musi płacić za leki i lekarzy — to ileż będzie wypadków, gdzie z braku przewidzianych 50 gr. czy 1 złotego — nie pójdzie do lekarza, pozwoli rozwinąć się chorobie, aż go zmoże i powali, a wtenczas, gdy będzie zupełnie niezdolny do pracy, Kasa da mu lekarzy i lekarstwa i potrąci należność za nie z przypadającego zasiłku. Niech robotnik nie je, byle zapłacił za nieudolną gospodarkę pp. Komisarzy.

Potworność tego projektu czuli ci, którzy go robili. To też p. Drecki nie ośmielił się z nim wystąpić jakkolwiek opracował go już od paru tygodni i na długo przed wniesieniem wniosku nagłego „grupy robotniczej” B. B. z wezwaniem do rządu o rewizję ubezpieczeń społecznych — miał go już gotowy. Tego, czego wstydzili się p. Drecki, bezwstydnie podjęli się „robotniczy działacze” z B. B. Dla pokrycia tej ohydy, wezwaniem do Rządu o pogorszenie ubezpieczeń społecznych pokryli oni obłudnie żądaniem wprowadzenia ustawy o ubezpieczeniu na starość i od inwalidztwa, tej ustawy, którą właśnie nie kto inny, lecz p. Prystor wycofał z Sejmu!

Doprawdy, demagogia nie ma granic.

Zygmunt Żuławski.

Komisja budżetowa Sejmu Śląskiego

UCHWAŁIŁA PRZEZNACZYĆ DODATEK DO PODATKU DOCHODOWEGO NA FUNDUSZ DLA BEZROBOTNYCH

Komisja budżetowa Sejmu Śląskiego uchwaliła wszystkimi głosami zarówno opozycji, jak i klubu rządowego — podwyższyć fundusz zapomogowy dla bezrobotnych z preliminowanej kwoty

2.100.000 zł. do 4.200.000, a nadwyżkę pokryć z dziesięcioprocentowego dodatku od podatku dochodowego. Dodatek ten wpływał dotychczas do Rządu centralnego w Warszawie.

Komisja stanęła jednomyślnie na stanowisku, że dodatek ten należy zatrzymać dla Śląska i przeznaczyć go na wymieniony wyżej cel. Wniosek o odroczenie tej sprawy upadł.

Zagadnienie alkoholizmu w Sejmie

W nocy z piątku na sobotę większość Sejmowa B.B. złągodziła znacznie poprzednią ustawę antyalkoholową.

Tow. tow. T. Reger i Z. Piotrowski, pos. pos. Ponikowski, Langer, Czukur, Grosmanówna poddali nowy „sanacyjny” projekt ustawy ostrej krytyce

PRZEBIEG POSIEDZENIA

BARDZO ZŁE OBYCZAJE UWAGI „CZŁOWIEKA GALERJI”

Przeglądałem się paru posiedzeniom Sejmu z galerji dla publiczności; niech mi wolno będzie i na podstawie własnego dawnego doświadczenia, i na podstawie pewnej znajomości praktyki parlamentarnej krajów Zachodu poczynić kilka uwag ze stanowiska, jak sądzę, zupełnie bezstronnego.

P. marsz. ŚWITALSKI ma dziwnie zamiłowanie do posiedzeń nocnych, wielogodzinnych, zarówno męczących dla posłów, dla przedstawicieli Rządu i dla zwykłej publiczności. Niepodobna się oprzeć wrażeniu, że p. ŚWITALSKI zmierza w tym kierunku z całą świadomością: jego „porządki” obejmujące niezliczoną ilość punktów, które wymagają dyskusji, — są NOTORYCZNIE niemożliwe do załatwienia w jakichś rozsądnych granicach czasu. Wynik jest naturalny i nieunikniony: posłowie z reguły słuchają uważnie tylko „swoich” mówców, publiczność nie słucha prawie nikogo i niewiadomo właściwie pociło kilka tragicznych postaci siedzi do czwartej rano na galerji, dziennikarzy niema wcale, pisma nie mogą w tych warunkach dawać poważnych sprawozdań o posiedzeniach sejmowych, — w rezultacie ogólnym PARLAMENT, jako instytucja, traci wszelki sens wychowawczy i zaprzecza samej zasadzie swego istnienia.

Zapewne! bywały i będą bywały całonocne posiedzenia parlamentów; znał je Konwent rewolucyjny, znały Izby poselskie Francji, Anglii, Włoch, Niemiec, Austrii, znały i Sejmy polskie; ale takie posiedzenia MUSZA mieć albo kolosalne napięcie dramatyczne (wydanie na śmierć Żyrondystów w Konwencie francuskim, reforma rolna w Polsce w r. 1919), albo też powinny wynikać z KONIECZNOŚCI państwowej (np. uchwalenie na czas budżetu). Dlatego też można było rozumieć — i politycznie, i psychicznie — całonocne posiedzenie Sejmu o większości B. B. podczas debaty nad SPRAWĄ BRZESCIA; ale niepodobna zrozumieć całonocnych posiedzeń w sprawie ratyfikacji umowy handlowej z Niemcami, tembardziej zaś — posiedzenia z piątku na sobotę ubiegłego tygodnia w sprawie ustawy tak zw. antyalkoholowej i szeregu innych sprawozdań komisyjnych.

Jeżeli p. marsz. ŚWITALSKI czytuje prasę zagraniczną, — w takim wypadku już wie, jak przyjęty dzienniki Hitlera jego pośpiech ówczesny; przedstawiły ten pośpiech, jako NERWOWY STRACH Rządu polskiego przed opozycją dzielnic zachodnich Państwa; tu mamy do czynienia prosto z CIĘŻKIM BŁĘDEM POLITYCZNYM, i dziwić się tylko wypada, że p. min. ZALESKI nie zwrócił na to zawczasu uwagi p. marsz. ŚWITALSKIEMU.

Posiedzenie całonocne z piątku na sobotę doprowadziło i p. ŚWITALSKIEGO i większość sejmową B. B. do tego punktu niebezpiecznego, za którym już zaraz poczyna się ŚMIESZNOŚĆ. Dyskusję nad ustawą „antyalkoholową” można było śmiało rozłożyć na dwa lub trzy posiedzenia; byłoby to znacznie lepiej i dla ustawy, i dla B. B. Kiedy jednak Prezydium Sejmu przystąpiło z punktu o godz. drugiej w nocy do niewątpliwie doniosłego, ale bądź co bądź nie wymagającego „wysięgu pracy” zagadnienia margaryny, — wtedy jeden z dziennikarzy — bynajmniej nie opozycyjnych — powiedział mi ze znużonym grymasem na twarzy: „Świtalski robi kawał”. Otóż marszałek Sejmu nie jest wcale a wcale od „robienia kawałów”. „Kawały” można robić na wiecu akademickim; marszałek Sejmu natomiast, „robiący kawały”, zabija własnymi rękami swoją powagę osobistą i powagę swego urzędu, bardzo w Polsce wysokiego. „Poczucie śmieszności” — to podstawowa zaleta przewodniczącego. O drugiej albo trzeciej w nocy z piątku

Punktem „centralnym” dwunastogodzinnego posiedzenia Sejmu, posiedzenia, trwającego od 4 po południu dn. 13 marca do 4 rano dn. 14 marca — była niewątpliwie ustawa t. zw. antyalkoholowa, mówiąc ściślej — zmiana obowiązującej dotychczas ustawy antyalkoholowej, proponowana przez Rząd, a przeprowadzona przez Klub B.B.

Przed przystąpieniem do tego punktu porządku dziennego, Sejm załatwił szereg ratyfikacji umów z innymi państwami; po rozpatrzeniu i uchwaleniu nowej ustawy „antyalkoholowej”, rozstrzygnięto jeszcze sprawę podatku od kart i sprawę wniosku Klubu Narodowego o wprowadzenie szeregu cel ochronnych na różne artykuły spożywcze.

Tow. St. Karpiński zgłosił imieniem Z. PPS kilka poprawek do pierwszego projektu ustawy; tow. Br. Mikołajewski przemawiał do sprawy owych cel ochronnych. Wniosek Klubu Narodowego upadł; treść istotną tego wniosku BB przeprowadził w formie rezolucji; tow. Mikołajewski poddał ostrej krytyce i jedno, i drugie stanowisko; Z. PPS rozumie ciężkie położenie rolnictwa, nie sądzi wszakże bynajmniej, by cła prohibicyjne na przedmioty pierwszej potrzeby dla robotników i pracowników umysłowych (ryż, szmalce itp.) stanowiły w jakimkolwiek sensie skuteczny środek zaradczy, a już tembardziej — cła prohibicyjne na zboże.

Mowę tow. Mikołajewskiego podamy w jednym z najbliższych numerów „Robotnika”. Dyskusja „antyalkoholowa” obfitowała w momenty — powiedzmy — sensacyjne. Nowa ustawa znacznie „liberalizuje” sprzedaż alkoholu; zwiększa liczbę szynków, umożliwia sprzedaż w sobotę i w niedzielę, w wagonach restauracyjnych, na węzłowych dworcach kolejowych.

Bronili rządowego projektu ustawy pp.

MOWA TOW. Z. PIOTROWSKIEGO (W streszczeniu)

Alkoholizm jest złem tkwiącym w ustroju kapitalistycznym, i dopóki masy będą stały na tak niskim poziomie życiowym jak obecnie alkoholizm będzie się krzewił.

Jednym z najskuteczniejszych sposobów walki z alkoholizmem jest usuwanie sposobów do picia, a przedłożona nowela udostępnia własnie korzystanie z alkoholu. Z. P. P. S. uważa całkowitą prohibicję za nieżyjącą w naszych stosunkach, gdyż akcja taka wymaga długoletniego przygotowania społeczeństwa i podniesienia skali dobrobytu, ale niemniej zło, płynące z alkoholizmu trzeba ograniczać, nowela zaś

znosi wszelkie tany, stawiane przez ustawę alkoholizmowi i ułatwia rozpijanie ludności. Mówca rozumie stanowisko wiceministra Starzyńskiego jako przedstawiciela „fiskusów”, dbałego o przysporzenie dochodów, ale podkreśla jednocześnie nieobecność przedstawicieli Departamentu Zdrowia.

Powołując się na opinie o tym projekcie byłych ministrów zdrowia, lekarzy Chodźki i Janiszewskiego, na opinie profesorów i rektorów uniwersytetów i powag naukowych, polemizuje z p. Dyboskim, który zlekceważył te protesty, nazywając je „pseudo-nauko-

wiatwa, Snopczyński, Idzikowski, posłowie B. B., oraz wice-minister Starzyński. Argumenty B. B. i Rządu sprowadzają się do tezy, że dawna ustawa „nie wytrzymała próby życia”, ponieważ... nie zawsze była wykonywana.

Posłanki B. B., poprzednio bezwzględnie przeciwniczki projektu, zrobiły niejako „kompromis” z Rządem i z kierownictwem własnego Klubu; p. Wańsiewska zgłosiła kilka „uzgodnionych” z prezydium B. B. poprawek, nie zmieniających w niczem istoty rzeczy, tylko łagodzących nieco skutki nowej „liberalnej” ustawy.

Bardzo krytycznie ocenili nowy projekt tow. tow. Tadeusz Reger i Zygmunt Piotrowski imieniem Z. P. P. S.; p. Ponikowski imieniem Ch. D., p. Langer imieniem Klubu posłów chłopskich.

P. Ponikowski przytoczył szereg faktów, świadczących o wzroście alkoholizmu wśród dzieci; nowa ustawa będzie popierała i ułatwiała ten tragiczny proces; mowy tow. tow. Regera i Piotrowskiego podajemy w streszczeniu osobno. Zawierają one drugoścące argumenty.

Zasadniczo rzecz biorąc, nowy projekt ustawy powstał z dwóch powodów:

1) Min. Skarbu kroczy po linii najmniejszego oporu w poszukiwaniu źródeł dochodowych; stąd wynika ustawa, „ułatwiająca spożycie alkoholu” tak, jak ongiś wynikł z takich samych źródeł „pijany” budżet Rosji, o którym mówił tow. Reger;

2) obóz „sanacyjny” ulega naciskowi politycznemu szynkarzy, którzy oddali mu usługi w czasie kampanji wyborczej; nie jest to zresztą pierwszy wypadek tego rodzaju w historii.

Mowy obydwu naszych towarzyszy wyświetliły stanowisko P. P. S. w tej sprawie.

Bronili rządowego projektu ustawy pp.

wemi”. P. Dyboski mówił tu o walce ze skutkami alkoholizmu, ale w tem właśnie — przejawia się nieszczerłość tego stanowiska, bo jednocześnie wprowadza się ustawę, która wzmacnia przyczyny alkoholizmu.

Mówca zapytuje również posłanki z Klubu B. B. W. R., czy uważają, że ta ustawa ułatwi uzdrowienie stosunków społecznych? Stanowisko ich również uważa za nieszczerze w zestawieniu z tem, co mówiły na zjazdach przeciw-alkoholowych i z postawą, jaką zajęły na komisji, ale kiedy

przyszedł nakaz zgóry, to skapitulowały i przychodzą obecnie tylko z pobożnymi życzeniami.

Ustawa ma na celu

wyciszczenie milionów z ludności, bo dochód monopolu spirytusowego w statkach czasach zmniejsza się, więc Minister Skarbu czyni grzączkowe wysiłki podperowania budżetu i co tydzień wnosi, jeśli nie projekty ustaw podatkowych, to takie projekty, jak omawiamy. Jest obecnie nowy podatek imienny, wymuszony na dzieciach, co jest już

wyrazem bizantyizmu.

(Wrzawa). Protesty na ławach B. B.) Mówca protestuje przeciw uważaniu tej ustawy za krok naprzód w walce z alkoholizmem. (Oklaski).

MOWA TOW. TADEUSZA REGERA (W streszczeniu)

PRZECIWKO ROZPIJANIU LUDNOŚCI

Niestudnie się twierdzi, że Polska jest jednym z najbardziej pijanych krajów. Ilość alkoholu, wypitego na głowę jest u nas mniejsza, niż w Belgji i północnych departamentach Francji. Tylko jest to nieszczęście, że u nas pije się wódkę i w tej skoncentrowanej formie niewielka ilość alkoholu upija człowieka prędzej niż wielkie ilości piwa albo wina. A drugim nieszczęściem jest to, że u nas nęcza jest wielka, masy pracujące są źle odżywiane i dlatego bardziej podatne na działanie alkoholu. Ale z tego nie wynika, żebyśmy byli obrońcami alkoholu i żebyśmy mieli się starać, aby w Polsce więcej się piło.

P. kolega od inwalidów pragnie, aby wszystkie koncesje szynkarskie dostały się inwalidom, a inwalidzi mają popierać Rząd za to, że im dał koncesje szynkarskie. (Głos: Tak nie powiedział). Macie koncesje za to, że służycie temu Rządowi i pałkami rozbijacie zgromadzenia robotnicze. (Głos: Myślałem, że i panowie jesteście obrońcami inwalidów). Jesteśmy obrońcami inwalidów, ale nie obrońcami szynków inwalidzkich.

Wręcz nieprawdą jest, jakoby socjaliści w poprzednim Sejmie występowali na niekorzyść walki z alkoholizmem. Przypominam, że właśnie wtedy padły z ust zmarłego niedawno posła Diamanda słowa, że pijak jest patriotą polskim. Oczywiście nie można tego brać na serio, bo była to ironja. Państwo rosyjskie 1400 milj. rb. rocznie wyciągało z alkoholu.

W „Przedświcie” londyńskim bardzo ostro pisał o tem Józef Piłsudski, a teraz piślusdczyzy bronią metody pijanego budżetu.

Projekt ustawy tej został trochę zmodyfikowany przez połączone komisje — i ja się dziwię, że to ma być wynik pracy Komisji Zdrowia. (Głos z ław ukraińskich: Jak się pije, to głos w na zdrowie). Otóż tam na komisji pod batutą p. Polakiewicza uchwalono to co Rząd kazał.

Nie ulega wątpliwości, że ten projekt ma na celu powiększenie dochodów państwa z alkoholu. Historycy przedstawiają, jak to Sejm Czteroletni nie uchwałił pieniędzy na wystawienie armji, a w tym samym roku przeszło 8 milj. dukatów wpłynęło z cel z wina węgierskie. Słusznie powiedział ktoś, że nie tyle cierpiemy za winy naszych przodków, ile za wino naszych przodków.

Jeżeli plebiscyt antyalkoholowy został przeprowadzony tylko w 200 gminach, to dlatego tylko, że władze administracyjne wszystkich rządów ostro przeciw takiej akcji występowały: usuwano wótkę, znoszono samorząd, nauczycieli wyrzucano z posady a przynajmniej wołano, że to wróg Polski komunista albo Ukraińiec. Wszak takie przekleństwo padło w naszą stronę na Komisji Administracyjnej.

Procent dochodu, przeznaczanego na walkę z alkoholizmem z 350.000 tylko 2 proc. dostają właściwe organizacje, resztę jakieś bractwa kościelne, powstańcy, związki strzeleckie, wogóle in-

stytucje, nie walczące z alkoholem, lecz zato występujące się Rządowi.

NIECH ŻYJE KARCZMA!

W ustawie na każdym kroku znać hasło „niech żyje karczma”. 22.000 koncesyj mają nadawać starostowie i p. Snopczyński, ale procz tego będzie drugie 22.000 po rozmaitych bufetach kolejowych, okręgowych, przystankowych i po kasynach. Ile ich będzie wogóle, to będzie zależało od woli starostów, wojewodów, władz skarbowych i dyrekcji monopolu. Kto daje koncesje — wiemy. Wiemy też, że na Śląsku Górnym i Cieszyńskim bez kontrasygnaty p. Grażyńskiego koncesji nie dostanie, kto nie jest powstańcem, pałkarzem i rozbijaczem mas ludowych. Gdzie indziej znów koncesje muszą potwierdzać związki strzeleckie.

Mówca przechodzi do słych skutków alkoholizmu wskazuje na jego wpływ, na chorobę raka. Dzieci alkoholizujących się, jest najwięcej na Śląsku Górnym i Cieszyńskim. Tam jest ten zwyczaj, że dzieci górników, tkaczy, idąc do szkoły zabierają z sobą małą blaszankę z brzydkim czarnym płynem, który ma być czarną kawą, a zawiera także rum albo spirytus. Te dzieci, nie zjadłszy kawałka chleba, przychodzą do szkoły w stanie pijanym.

Domagamy się bezwzględnego zakazu sprzedaży alkoholu w sklepach, które handlują żywnością. W zagłębieniach węgłowych jest zwyczaj, że robotnik nie dostanie kaszy, słoniny, soli i t. d. na kredyt, jeżeli zarazem nie kupi wódki. To też tamtejszy ruch spółdzielczy od dawna stawia żądanie, aby karczmarzom nie wolno było trzymać sklepików spożywczych, bo w ten sposób robią konkurencję sklepom spółdzielczym.

Wspominając o statystyce kryminalnej co do alkoholików, mówca uważa za niesłuszną tę praktykę sądowną, że zbrodniarzem, działającym pod wpływem pijanstwa przyznaje się to, jako okoliczność łagodząca, robi się z nich pocziwanych patriotów, którzy dają zarobek monopolowi. Powinno być odwrotnie. Zbrodnia takie powinno się karać ostrej, przynajmniej za opilstwo powinno być osobna kara.

Opozycja, przynajmniej P. P. S., nie zwalcza tego przedłożenia tylko dla samej opozycji, lecz zwalcza je ze względów zasadniczych. Będziemy głosowali za wnioskiem pos. Gręcznarowskiego, żeby odrzucić ustawę w całości i wezwać Rząd do ścisłego przestrzegania ustawy z r. 1920. Gdyby ten wniosek nie przeszedł, poprzemy wszystkie wnioski ulepszące. (Oklaski).

POSIEDZENIE SEJMU

Najbliższe posiedzenie Sejmu odbędzie się jutro, w poniedziałek o g. 10 rano.

Porządek dzienny obejmuje, jak zwykle ostatnio, niezliczoną ilość spraw, między innymi zmiany w ustawie emerytalnej.

Szopka Polityczna

Mała Sala „COLOSSEUM” nadal czynna

Ceny niższe Ostatnie dni

Dzisiaj 3 przedstawienia: 5, 7.15 i 9.30 wiecz

Górnicy francuscy wobec strajku

PARY, 14.III. (ATE.) Syndykat górników francuskich postanowił w końcu ub. miesiąca ogłosić strajk po-

wszechny z dn. 16 marca, o ile do tego czasu wypowiedzenia robotnikom nie zostaną cofnięte. Wobec częściowego niespełnienia tych wa-

runków komunści zapowiedzieli wybuch strajku powszechnego na poniedziałek, natomiast syndykat gór-

Stan zdrowia tow. Müllera

BERLIN, 14.III. (ATE.) Wyznaczona na wczoraj wieczór operacja b. niczy odłożył strajk do końca b. m.

kanclerza Rzeszy Müllera została wobec ciężkiego stanu pacjenta ponownie odłożona. Dzisiaj rano odbędzie

się ułoża chorego nowe konsylium lekarskie. W nocy w stanie zdrowia chorego zaszło lekkie polepszenie.

na sobotę Prezydium naszego Sejmu brakowało właśnie „poczucia śmieszności”. To jest także CIĘŻKI BŁĄD, nie polityczny tym razem, ale psychologiczny.

Następna moja uwaga będzie przykrzejsza. Twierdzą, że p. marsz. ŚWITALSKI i jego „sanacyjni” wice-marszałkowie są STRONNI, — powiedziałbym — brutalnie i mało subtelnie stronni. Z galerji bije to w oczy. Każde odezwanie się posła z

opozycji natrafia odrazu na ostrą reprimendę marszałka; posłowie z B. B. zato mogą krzykć dowoli. Wszyscy WIELCY przewodniczący wszystkich parlamentów świata uważali ZAWSZE za punkt honoru ZDOBYĆ ZAUFANIE OPOZYCJI; być „silnym”, gdy się ma za sobą chwilową przewagę fizyczną, — to nie jest żadna sztuka. W angielskiej Izbie gmin „speaker” (przewodniczący) będzie najdumniejszy, gdy mu ktoś powie,

że jest „speakerem opozycji”. P. marsz. ŚWITALSKI postępuje akuratnie odwrotnie. Jest marszałkiem B. B., a nie marszałkiem CAŁEGO Sejmu, jest WROGIEM opozycji, a nie bezstronnym rozjemcą... Kto wie? ośmielam się sądzić, że jest to może NAJCIEŹSZY BŁĄD, jaki p. ŚWITALSKI popełnił w swoim politycznym życiu.

Stary parlamentarzysta.

MAGGIego
kostki
buljonowe

noszą
zawsze
nazwę MAGGI i
krzyż w gwiazdzie
w żółto-czerwonym
opakowaniu.

Na „Dzień Kobiet” Z SOCJALISTYCZNEGO RUCHU KOBIECEGO

Jeżeli dzień 1-go maja uzyskał już wszechświatowe obywatelstwo — jako dzień MIEDZYNARODOWEGO ŚWIĘTA PRACY, to uzupełnieniem tego święta proletariatu — jest „DZIEŃ KOBIEC” poświęcony wyłącznie propagandzie kobiecego programu socjalistycznego, który nabiera z każdym rokiem większej siły i większego zrozumienia.

Bowiem wiekowe wyziedzenie kobiety z praw obywatelskich i jej wiekowe pokrzywdzenie nawet w prawach cywilnych, jeszcze do dziś ciąży na psychice mężczyzny i kobiet, wyrządzając wielkie, nawet ogromne jeszcze szkody w walce o demokrację i wyzwolenie świata pracy z ucisku kapitalizmu.

Praca wśród kobiet musi więc mieć specjalny charakter i posiadać w swej organizacji specjalny program, aby trafić do ciemnych mas kobiecych — i do tych robotnic wyzyskiwanych i do tych matek obarczonych licznym potomstwem a tak bezmiernie przeciążonych pracą w swej rodzinie i po za domem, jako najemna siła robocza. Pamiętajmy, że kobiety są więcej zaabsorbowane swą rodziną, trudniej się organizują w związki zawodowe, które są wszak ostoją i siłą klasy robotniczej, że wreszcie wpływ reakcji prężącej się w coraz większym stopniu, podtrzymując ciemność,

bierność i ich poddaństwo; to wszystko wskazuje na konieczność wzmocnienia naszych wysiłków dla pracy uświadamiającej i organizacyjnej wśród kobiet, dla wciągnięcia tych nieszczęśliwych milionów matek i robotnic w szeregi walczącego socjalizmu. Dobrze, że już i mężczyźni i najwyższe władze partyjne całej MIEDZYNARODÓWKI SOCJALISTYCZNEJ i prawie wszystkich poszczególnych partii socjalistycznych zrozumiały, że BEZ UDZIAŁU LUDOWYCH MAS KOBIECYCH NIE ZWYCIĘŻYMY. Wszak kobiety są kartą wybraną do ciał parlamentarnych i samorządowych mogą przechylić szalę naszego zwycięstwa wyborczego; wszak tak niezwykle wyzyskiwana praca kobiet, które przeważnie otrzymują pół zarobku mężczyzny, „musi przestać być siłą konkurencyjną dla mężczyzny; wszak matka przemęczona zbyt licznym potomstwem i nadmierną pracą w domu i poza domem nie może być uświadomionym członkiem Świata Pracy.

To zrozumienie szczerzego popierania socjalistycznego ruchu kobiecego widzimy i w POLSKIEJ PARTII SOCJALISTYCZNEJ, gdyż na ostatnim posiedzeniu Rady Naczelnej na jednym z pierwszych punktów uchwalonem zostało wzywaniem do wszystkich okręgowych ko-

mitetów by popierano i współpracowano z naszymi socjalistycznymi organizacjami kobiecymi. Wchodzimy więc w nowy okres rozwoju pracy wśród kobiecego proletariatu i liczymy, że tegoroczny „DZIEŃ KOBIEC”, który odbędzie się w całej Europie dnia 22-go MARCA, i u nas uświadomi i wzmocni nasze organizacyjne szeregi, by swą liczbą i swą świadomością zdobywać dalej wyznawców i sympatyków wielkiej idei, zwalczającej dzisiejszy podły świat, pełen obłudy, korupcji, egoizmu, sprzedajności i militarne barbarzyństwa.

Tegoroczny „DZIEŃ KOBIEC” poza swymi zasadniczymi, programowymi hasłami, żądającymi realizacji ustawy dotyczących OCHRONY MACIERZYŃSTWA i domagającymi się PRAWODAWSTWA DLA DZIECI NIESŁUBNYCH, poza żądaniem jednolitej płacy za jednaką pracę; poza żądaniem zdrowia i oświaty dla swych dzieci; poza protestem przeciw rozprowadzaniu ludu dla celów dochodowych skarbu; poza żądaniem powszechnego rozbrojenia i pokoju powszechnego; poza temi elementarnymi żądaniami współczesnej ludzkości — wysunie najelementarniejsze hasło naszych matek i robotnic — hasło tragiczne: **ŻADAMY CHLEBA I PRACY!**

Dr. J. Budzińska - Tylicka.

Zagadnienie redukcji uposażeń pracowników umysłowych

Równoległe z katastrofalnie rozwijającym się procesem redukcji plac i pracy robotników, postępuje coraz szybciej wzrost bezrobocia i spadek uposażeń pracowników umysłowych.

Zależność oby tych warstw, jakiegoś czynnika gospodarczego, jakkolwiek w chwilach powodzenia życiowego niezawiesz łączy je poczuciem wspólności interesów, w chwilach klęski unaczynia z całą bezwzględnością wspólności losu i zbieżność skutków należenia do tego samego obozu pracy.

Na bruku znajduje się już dzisiaj, pozbawionych pracy, kilkadziesiąt tysięcy pracowników umysłowych; z nich zaledwie część otrzymuje zasiłek z funduszu bezrobocia.

Równocześnie rozwija się w szerokim zakresie obniżka uposażeń pracowników umysłowych, oraz wszelkiego rodzaju świadczeń, jakie były ich udziałem. Dzieje się to na terenie całej warstwy pracowników umysłowych, czy to państwowych, czy samorządowych, czy prywatnych.

Rozwijają się złudzenia, które nielojalnie roznoszą przed rzeszami pracowników umysłowych o korzyściach, jakie będą ich udziałem w najbliższym czasie, o doniosłości samego już ogłoszenia szeregu ustaw ubezpieczeń społecznych, o niedopuszczalności wszelkiego zmniejszenia plac. Obietnice, dawane nieszczęściu, okazują swe istotne oblicze.

Pracownicy umysłowi, pozbawieni dziś złudzeń co do swego losu w najbliższej i dalszej przyszłości, muszą pozbyć się jeszcze jednego złudzenia, że bez ich wydatnej, świadomej swych celów i metod i w pełni solidarnej akcji obronnej, ktokolwiek ochroni ich od gwałtownej nędzy. Wielkie i mądre hasło ruchu robotniczego, że wyzolenie robotników leży jedynie w ich własnych rękach, musi być przeniesione również na rzesze pracowników umysłowych, musi się stać hasłem, obejmującym cały Świat Pracy.

Solidarność mas pracujących fizycznie czy umysłowo musi być dzisiaj skierowana na obronę jednej tezy, że odbudowa gospodarcza świata nie może iść drogą zbiedzenia warstwy pracującej, zmniejszenia jej zdolności konsumpcyjnej. Od tej zasady nie możemy i nie mamy prawa odstąpić. Zapędzenie dzisiaj ludzkości w stan zbiedzenia i wynędznienia mas, dających bez zastrzeżeń pracę, pomimo ogromnej zdolności produkcyjnej świata, jedynie wskutek nieumiejętności podziału nagromadzonych i z łatwością produkowanych dóbr, byłoby równoznacznym z upadkiem obecnej kultury.

Tymczasem konsolidacja Świata Pracy następuje znacznie wolniej, niż

postępuje proces zbiedzenia. Pracownicy umysłowi w szczególności, robotnicy do grupy i grupki, szarpane demagogią polityczną i politykomanją jednostek, nie są w stanie zdobyć się na szybkie uformowanie jednolitego frontu.

Pierwszymi z brzegu padają dzisiaj, jako ofiary fałszywie nastawionej „nawroty” stosunków gospodarczych, pracownicy państwowi. Obniżenie zdolności konsumpcyjnej pracowników państwowych następuje z zatrważającą szybkością.

Wstrzymanie awansów, przemianowań na etat, zaliczeń lat pracy zawodowej itp., dotknęło materialnie znaczny zastęp pracowników bezpośredniego, a pośredniego — wszystkich. Według obliczeń związków zawodowych przyniosło ono stratę pracownikom w wysokości ponad 30 milj. zł. Projektowane wstrzymanie awansów w szczeblach powiększy jeszcze bardzo znacznie tę sumę.

Nowelizacja ustawy emerytalnej, przewidująca między innymi zwiększenie opłat emerytalnych z 3% do 5%, przynosi dalszą redukcję o 20—30 milj. zł. Zapowiedziana przez p. min. Matuszewskiego obniżka plac o 15% ma dać skarbowi 200 milj. z kieszeni pracowników państwowych.

Znaczenie tych olbrzymich redukcji uposażeń ujawni się w pełni, jeżeli wziąć pod uwagę, że znaczna większość pracowników państwowych pobiera placę poniżej 200 i 300 zł. — tutaj obcięcie każdego niemal kilku złotych staje się tragedią życiową!

Jeżeli dodać do tego, że nieuregulowana została dotąd, pomimo ciągłych domagań się związków, sprawa t. zw. remuneracji, których rozdział leży całkowicie w rękach dyrektorów instytucji państwowych i odbywa się całkowicie drogą poufną, jasnym jest, że sytuacja taka nie tylko godzi w interesy materialne pracowników, ale niestety i moralne.

Specjalnie „wyróżnieni” zostali na niekorzyść w ostatnich dniach pracownicy monopoli państwowych oraz instytucji kredytowych, jak PKO i in. Zarządzona tu została redukcja uposażeń o 10%, pomimo, iż, jak np. w PKO, regulacja plac, przeprowadzona w ostatnich latach, już znacznie placę zmniejszyła. Niewątpliwie byłoby daleko słuszniej, zamiast ryczałtowej redukcji, przywrócić do normy różne „nadzwyczajne” uposażenia p.p. nauczelników (w szczególności w monopolach i w B. Polskim) i licznych osób uprzywilejowanych. Ale uprzywilejowani zawsze będą muszą; widocznie — dla konsolidacji... uległości i podległości drobniejszej braci!

Krzywdą, jaka dotknęła pracowników PKO i pokrewnych instytucji, jest istotnie bardzo znaczna.

Uposażenia pracowników samorządowych zostały bardzo ściśle związane ze stanem uposażeń pracowników państwowych; każda więc obniżka plac prac. państwowych dotyka też bezpośrednio prac. samorządowych. Niezależnie jednak od tego, pracownicy samorządowi umieli sobie zdobyć prawo do 13-iej pensji, dzisiaj kwestionowanej przez Ministerjum Spr. Wewnętrznych, jako władzę nadzorczą nad samorządami. Niewątpliwie byłoby słuszniej, gdyby zamiast usuwania tego dodatku, który wyrosłoby na trochę skromne budżety pracownicze i robotnicze, Ministerjum zajęło się i tutaj olbrzymimi niejednokrotnie wynagrodzeniami jednostek „kontraktowych” w różnych „autonomicznych” przedsiębiorstwach magistrackich i zyskami, jakie ciągną z magistratów różni przedsiębiorcy, wykonywający zlecenie roboty i dostawy.

Nad zmniejszeniem plac pracowników prywatnych, handlowych, biurowych i przemysłowych czuwa wprawne oko przedstawicieli Lewiatana, zasiadających dziś w klubie poselskim przoradowym.

Lokauty, wymawiania posad i przy mówianiu ponownie na gorszych warunkach, nieliczenie się z ustawowymi godzinami pracy są na porządku dziennym. Niestosowanie się przedsiębiorców do ustaw ochronnych pracy uzupełnia obraz.

Jest też rzeczą jasną, że wszelkie zmniejszenia uposażeń pracowników państwowych i samorządowych pociągają za sobą redukcję plac pracowników prywatnych, na co przedsiębiorcy czekają jako na hasło.

Jeżeli do obrazu tu narysowanego dodamy skutki nowelizacji podatku dochodowego, przeprowadzonej w obecnym Sejmie i zwiększającym podatek od sfer pracujących, co przyniesie rządowi razem około 9 milj. zł., będziemy mieli pełną ilustrację obecnej polityki gospodarczej państwa, nastawionej na najfatalniejszy kierunek — zbiedzenia mas i obniżenia wskutek tego ich zdolności konsumpcyjnej.

Walka solidarna całego Świata Pracy o utrzymanie swego bytu, o zmianę obecnej polityki gospodarczej jest obowiązkiem ogółu wobec swych rodzin i wobec dobrze zrozumianych interesów państwa.

Ale walka ta musi mieć jedno z założenie — wytworzenie wspólnego frontu gospodarczego i pełnej solidarności mas pracujących.

Henryk Raabe.

Rozdźwięki na kongresie hinduskim

LONDYN, 14.III. (ATE.) Donoszą z Bombaju, że w kołach kongresowych panuje wielkie rozdwojenie, którego oznaką zewnętrzną jest fakt, że na gmachu kongresu powiewają trzy flagi: *Gandhiego*, *Muzulmanów*

i *Sikhów*. Mahometanie i Sikhowie są przeciwnikami układu z wicekrólem i usiłują uniemożliwić dalsze pertraktacje. Panuje nadzieja, że *Gandhi* po przybyciu do Bombaju zdoła przy-

wrócić jedność wśród swych zwolenników.

Zgodnie z przyrzeczeniami złożonymi wobec lorda *Irwina*, *Gandhi* ogłosił umiarkowane oświadczenie o bojkocie towarów angielskich.

MYDŁO JELEN SCHICHT

PRZEGLĄD PRASY

Pijana „sanacja”.

Można się szczerze ubawić, czytając sprawozdania prasy „sanacyjnej” z przebiegu obrad sejmowych w sprawie noweli alkoholowej. Ma się wrażenie, że redakcje pism „sanacyjnych” były „podgazowane” z racji nowego „zwycięstwa” B. B., tym razem na polu wódczanym.

„Czerwoniak” kilka dni temu przyniósł wiadomość, że Rząd wycofał swą nowelę. Wiadomość ta okazała się kaczka „sanacyjną”. Nie pomogła delegacja z prof. Mazurkiewiczem na czele, nie pomógł opór posłanków z B. B. Nowelę uchwalono. Jako że Skarb potrzebuje pieniędzy, a czy jest źródło, z któregoby łatwiej czerpało się dochody, niż alkohol?

To też pisma „sanacyjne” wykazują ogromne zdenerwowanie, że tyle się „gadało” w Sejmie o noweli alkoholowej. Pisma te zapominają jednak, że największą gadałkę posłowie z B. B., (przemawiało sześciu, o ile się nie mylimy, nie licząc wice-min. Starzyńskiego).

„Express Poranny” i „Czerwoniak” zachowuje się w sprawie alkoholowej dość „wstrzemięźliwie”, trzymając stronę raczej jej przeciwników, „Kurjer Poranny” i „Gazeta Polska” są nastrojone zdecydowanie „pijacko” i dziwią się, że ludzie mogą tyle rozprawić, o sprawie, aktualnej od czasów „Noego”.

W „Gaz. Polskiej” czytamy „lekarście” uzasadnienie ustawy pijackiej przez dr. Dyboskiego z Krakowa, który się „wskławił” w sprawie Brzeźcia, P. Dyboski powiedział na pełnej Izbie:

„Zaryzykuję tu statystykę. Gdy w 1927 roku liczba osób zatrzymanych w stanie nietrzeźwym wynosiła 76.000, w r. 1929 wynosiła 106.000. Czyżby to był upadek moralności, pod wpływem fatalnych rządów? Nie, to podniesienie poziomu polioji pod wpływem energicznych zarządzeń p. ministra Składkowskiego. (Okłaski). Po długiej dyskusji z kołami lekarskimi doszliśmy do przekonania, że my jako lekarze możemy głosować za tą ustawą”.

Okazuje się, że dzięki „wyższemu poziomowi polioji” zatrzymano w roku 1929 o 30 tysięcy (!) więcej pijanych niż dwa lata przedtem! Jeżeli poziom polioji wzrastać będzie w tem samym tempie, to za kilka lat będziemy mieli ok. 250 tys. zatrzymanych pijaków. Dobrodzie jstwo ustawy będzie dowiedzione.

AKADEMJE DZIECIĘCE

W niedzielę, 15 b. m. o g.3 pp. odbędzie się Akademyje — Zabawy Dziecięce pod hasłem „Dzień Kobiet” — to święto Matki Robotniczej.

Matki! Ojcowie!

Przyprawdźcie dzieci na Akademyje do lokali: przy ul. Chocimskiej 23, ofic. I-sze piętro, na prawo, godz. 3 pp., Leszno 53, I-sze piętro, godz. 3 pp., przy ul. Grzybowskiej 57, godz. 3 pp., przy ul. Czerwonego Krzyża 20, parter, przy ulicy Czerwonego Krzyża Nr. 20, parter, przy ulicy Dzielnej Nr. 95, godz. 3 pp.

ZNIECHĘCONY DO ŻYCIA PRZEZ BÓLE REUMATYCZNE

W dobie obecnego kryzysu codzienne troski materialne łożą się już ciężkim na każdego brzemieniem. Gdy dręczą kogoś jeszcze nieustanne bólesci, temu poprawy życie uprzykrzyć się może. Dlatego też bardzo ciekawym jest pismo p. Pawła Manna, Warszawa, Konarskiego 5, w którym czytamy m. in.: Od lat cierpię na reumatyzm. Dokuczliwe bóle wprost obrzydliły mi życie, czyniąc mnie niezdolnym do pracy. Stosowałem wiele środków, ale skutek był niestety tylko przejściowy, gdyż po krótkim czasie bóle powracały. Przypadkowo o mojej niedoli opowiedziałem jednemu znajomemu. Poradził mi spróbować tabletki Tołgal, które sam z nadzwyczajnym wynikiem stosował, cierpiąc na bóle neuralgiczne. Posłuchałem jego rady i nabyłem w aptece Tołgal. Z radością stwierdzić muszę, iż re-

Demoralizacja „pocztówkowa”.

O przymusie kupowania pocztówek imiennowych pisze „Naprzód”: „Chodzi o dzieci, o dzieci nie posiadające własnych funduszy, a częstokroć, jeżeli weźmiemy pod uwagę dziatek szkół powszechnych, pochodzące ze sfer tak ubogich, że na luksus wysyłania korespondentek na Madere rodzice ich godzić się nie mogą.

Otóż dzieci szkolne dostają się w wir sprzecznych nakazów i poglądów. W domu ubóstwo lub odmienna orientacja wpływa na to, że nie dają im pieniędzy na uiszczenie taksy pocztówkowej — w szkole nauczyciel dopomina sę o nią, niemal jak sekwestrator. Bo i ten nauczyciel ma nad sobą kontrolę! Ludzie bardziej zależni lub bardziej oportunistyczni lękają się częstokroć zadziierać ze szkołą; to może się potem źle odbić na ich dzieciach... Placą. Zdarza się jednak, że uczniowie, jako protest przeciwko narzucaniu im czegoś, co mogłoby być tylko aktem dobrowolnym, zrywali się właśnie, ażeby nie kupować kartek i solidarność koleżeńską brała górę nad wszelkimi obawami”.

Głos mamuta.

W „Słowie” wileńskim wydrukowano artykuł p. Stanisława Wańkowicza, autora „ratowania” rolnictwa przez niewolę robotników rolnych. Mamut ten porusza na socjalizm argumentami najobskurniejszych wsteczników z przed 50 lat. O poziomie umysłowym tego mamuta świadczy choćby takie zdanie:

„Trzecią kategorię stanowią ludzie o nierozwiniętej inteligencji, czyli tak zw. „uświadomieni proletariusze”. Ci rekrutują się przeważnie z najgorszych elementów robotniczych a raczej z szumowin i leniwców, pijaków, ludzi złego i zardrosnego charakteru”.

Jeżeli się chce dotrzeć do rdzenia „sanacji”, wystarczy wskazać, że takie mamuty zabierają głos w r. 1931 w Polsce niepodległej. Nietylko zabierają głos, ale domagają się władzy, dyktują swoje warunki, panoszą się w Państwie, niby w folwarku własnym.

Opętanie.

P. Erenberg nie może się uspokoić i nadal „zwalcza” Międzynarodówkę Socjalistyczną, tow. Vandervelda, Bluma i in. Dla p. Erenberga socjaliści ci są „siewcami trucizny dzikiego nacjonalizmu”. Depesze z Rosji donoszą, że bolszewicy oskarżają Watykan o to, że jest... filją Międzyn. Socjalistycznej.

Czy z opętancami, maniakami, ludźmi złej woli można dyskutować? B.

BOJKOT

KOSTKA-BIERNACKIEGO

„Głos Narodu” donosi z Przemysłu:

„W sobotę, 7 b. m., odbyło się, przy udziale przeszło 100 członków, walne zebranie klubu sportowego „Polonia”. Prezesem wybrano ponownie gen. Wierońskiego. Nadto wybrano do zarządu honorowego dowódców wszystkich pułków w Przemysłu, z wyjątkiem dwóch 38 p. p., p. Kostka - Biernackiego. Fakt ten jest szeroko w mieście komentowany”.

ZNIECHĘCONY DO ŻYCIA PRZEZ BÓLE REUMATYCZNE

W dobie obecnego kryzysu codzienne troski materialne łożą się już ciężkim na każdego brzemieniem. Gdy dręczą kogoś jeszcze nieustanne bólesci, temu poprawy życie uprzykrzyć się może. Dlatego też bardzo ciekawym jest pismo p. Pawła Manna, Warszawa, Konarskiego 5, w którym czytamy m. in.: Od lat cierpię na reumatyzm. Dokuczliwe bóle wprost obrzydliły mi życie, czyniąc mnie niezdolnym do pracy. Stosowałem wiele środków, ale skutek był niestety tylko przejściowy, gdyż po krótkim czasie bóle powracały. Przypadkowo o mojej niedoli opowiedziałem jednemu znajomemu. Poradził mi spróbować tabletki Tołgal, które sam z nadzwyczajnym wynikiem stosował, cierpiąc na bóle neuralgiczne. Posłuchałem jego rady i nabyłem w aptece Tołgal. Z radością stwierdzić muszę, iż re-

zultat jest wprost bajeczny. Już od trzech miesięcy nie dokuczają mi żadne bóle i czuję się teraz zupełnie zdrowym, powróciłem do pracy. Z wdzięcznością i czystem sumieniem polecam każdemu cierpiącemu tabletki Tołgal, jako zbawienią środek. Rzeczywiście przeciwko bólowi reumatycznemu, podagrze, bólowi i rwaniu w stawach, łamaniu w kościach, bólowi nerwowym i głowy, grypie i przeziębieniu niema nic lepszego nad Tołgal! Potwierdza to dobitnie przeszło 6000 lekarzy, w tej liczbie wielu słynnych profesorów. Tołgal w naturalny sposób usuwa pierwsiatki chorobotwórcze i jest nieszkodliwy dla serca, żołądka i innych organów. Tysiące udrczonych odzyskało dzięki tabletkom Tołgal swe zdrowie. Wypróbujcie i przekonajcie się sami! Do nabywania we wszystkich aptekach. 265

WRZEŚNIA I MADERA

WNIOSEK NAGŁY POSŁÓW KLUBÓW OPOZYCYJNYCH

Z. P. P. S. oraz Kluby: Chłopski, NPR., Ch. D. i Narodowy zgłosiły wczoraj nagły wniosek w sprawie bicia dzieci o twardy przez nauczyciela za niekupowanie kartek imiennowych.

Wniosek przytacza artykuł Gazety Grudziądzkiej z dnia 10 marca r. b., w którym podany jest list ojca 2 uczniów szkoły w Zalesiu. List ten podaliśmy wczoraj w „Robotniku”, więc go nie powtarzamy.

Wniosek kończy się, jak następuje: Wysoki Sejm raczy uchwalić: Sejm

wzywa Rząd:

1) By przedstawił Sejmowi wyjaśnienia w sprawie wywierania w szkołach nacisku na nauczycieli i na dzieci o wysyłanie na Maderę kartek z życzeniami na imienniny p. ministra Piłsudskiego, co przyprowadza do nadużyć, taką ujmę przynoszących dobrej sławie szkolnictwa polskiego.

2) By zawiadomił Sejm, jakie powziął zarządzenia w tym wypadku i innych podobnych.

ZGON ANGIELSKIEGO MINISTRA

London, 13.3. (A. T. E.). Lord strażnik prywatnej pieczęci Vernon Hartshorn zmarł nagle dziś po południu na atak aplektyczny. Zmarły minister liczył 58 lat. Był on kolejno prezesem związku górników południowej Walii, oraz członkiem komisji Simona, która opracowywała podstawy przyszłego ustroju konstytucyjnego Indii. Hartshorn należał do najwybitniejszych przedstawicieli Labour Party i osobistych przyjaciół Mac Donalda. Do pierwszego gabinetu robot-

niczego 1924 r. Hartshorn wszedł jako minister poczty. W skład drugiego gabinetu Mac Donalda początkowo nie wchodził ze względu na swe prace w komisji Simona. Dopiero po ustąpieniu ministra Thomasa w r. ub. otrzymał tę funkcję ministerjalną. Na stanowisku strażnika pieczęci prywatnej Hartshorn kierował akcją zwalczania bezrobocia. Zmarły rozpoczął swą działalność polityczną jako zwykły górnik.

„ZABRALI MI PRACĘ — TO NIECH ZABIORĄ I ŻYCIE”

Przechodzący przez las na Bielanych robotnicy onegdaj rano zauważyli w jednej z budek do sprzedaży napojów gazowych i słodczy wiszącego na sznurku męczącego lat około 25. Przybyła na miejsce policja 26 komis. znalazła w kieszeni denata legitymację P. U. P. P., wydaną na nazwisko Stefana Jankowskiego, lat 27, drukarza (Wolność 11). Zwłoki przewieziono do prosektorium. Według zeznań rodziny, J. przed 10 miesiącami był zwolniony z pewnej drukarni, gdzie pracował jako nakładcz. Fakt ten oddziaływał na niego tak silnie, że oświadczył matce: „Zabrali mi pracę,

niech zabiorą i życie”. Po wyczerpaniu zasilków z funduszu bezrobocia, wobec braku widoków na otrzymanie zajęcia, młodzieniec mówił domownikom, że pozabawi się życia. Rodzina starała się wyperswadować mu złe myśli — naprzód jednak. Niedawno matka wyjechała z kieszeni syna buteleczkę z esencją octową. W środę wieczorem J. ubrał się w starą marynarkę i wyszedł. Gdy na noc nie powrócił, zaniepokojona matka zwróciła się do 3 komis., gdzie przed chwilą dyżurny przodownik został powiadomiony o samobójstwie Jankowskiego.

TRAGEDJA BEZROBOTNEGO

20-letni Marjan Modzelewski (Mała 11), bez pracy, będąc w mieszkaniu znajomych przy ul. Strzeleckiej 11, zadał sobie nożem ranę kłutą klatki piersi-

wej w okolicy serca. Desperata przewieziono pogotowie do szpitala Przemienienia Pańskiego. Przyczyna rozpaczywego kroku — brak pracy i niedostatek.

PODKOP POD BIURO FILMOWE

ŚMIERĆ WŁAŚCICIELA BIURA

Wczoraj w nocy niewykryci złodzieje, po uprzednim otworzeniu drzwi do korytarza piwnicznego podobionym kluczem, zakradli się do piwnicy Marji Łapickiej przy ul. Jasnej 22. Tam wyrwali 2 deski w przepięciu i przedostali się do sąsiedniej piwnicy, należącej do Stanisława Mianowskiego. Tam, przebili grube sklepienie oraz wycięli otwór w podłodze, przez który przedostali się do laboratorium kinematograficznego „Laborfilm”, którego właścicielem jest Mieczysław Gortat. Podkopywacze rozbili kasę stalową, zabierając z niej 20 zł. gotówka, weksli zaś na sumę 20.000 zł. nie ruszyli. Zawiedzeni złodzieje wyszli tą samą drogą i — nie zauważeni przez dozorcę, opuścili dom. Wczoraj rano służąca Aniela Gilówna, przyszedłszy do biura, stwierdziła ślady gospodarki podkopywaczy. Przerazona Gilówna wpadła do dozorki Władysława Samola, zawiadamiając go o kradzieży. Je-

dnocześnie Gilówna zawiadomiła telefonicznie właściciela biura. W czasie, gdy policja dokonywała oględzin i sporządzała protokół, Gortat, przechodząc przez przedpokój, zasłabił nagle, upadł i stracił przytomność. W kilka minut później przybyli lekarze pogotowia prywatnego. Stwierdzili oni już śmierć Gortata, wskutek aneurysmu serca.

STAN POGODY

DZIŚ PRZYMROZEK, PÓŹNIEJ POGODA.

Spostrzeżenia państwowego Instytutu meteorologicznego w Warszawie z dnia 14 b. m.

Wczoraj o godz. 10-ej temperatura 2,2 st. C., wilgotność 63 proc., stan nieba: pogodnie (opary).

Dziś. Prawdopodobny przebieg pogody w Polsce: W dalszym ciągu pogodnie z przymrozkami nocą i odwilż w ciągu dnia. Słabe wiatry miejscowe lub cisza.

Uwagi na temat nowych papierosów

Wypuszczenie na rynek przez Monopol Tytoniowy czterech nowych gatunków papierosów zaskoczyło szerokie rzesze palaczy. Wobec powszechnego zainteresowania zmuszeni jesteśmy bliżej omówić tę sprawę.

Przedewszystkiem interesuje nas cena i gatunek. Papierosy dotychczas cieszący się najpoważniejszym zbytem w miastach wahał się w cenie od 5 — 7½ groszy. W tej cenie można było otrzymać nietylko dobre papierosy monopolowe, lecz również z własnych tytoni szerokie sfery fabrykowały tak zw. papieros domowy.

Dziś wobec ukazania się 6-groszowych Tatr i 7-groszowych Obstalunkowych i Tatr wydaje nam się szczególnie godna do zanotowania również i z tego względu, iż papierosy te zawierają bezsprzecznie doskonały gatunek tytoniu. Tę ostatnią ich właściwość można podkreślić najzupełniej śmiało. Mamy też wrażenie, że opatują one w zupełności palaczy.

Nie chcąc bawić się w proroctwa, jedynie na podstawie znajomości zamiłowań i gustu palaczy, możemy stwierdzić, iż „Obstalunkowe” są typem papierosa standartowym dla województw centralnych i wschodnich. Wpływa na to przedewszyst-

kiem fakt, iż jest to papieros o dużej zawartości tytoniu rosyjskiego oraz o specjalnie subtelnej aromacie, — tak dobrze znanym tym wszystkim, którzy pamiętają czasy przedwojenne.

„Tatry” natomiast swym zasięgiem ogarną z pewnością całą prawie Polskę. Uwzględniają one bowiem przedewszystkiem gusta tych palaczy, którzy nie znajdują wśród dawnych gatunków papierosów typu papierosa domowego — radzili sobie w ten sposób, że sami nabiali gily tytoniem. Obecnie mają papieros tani w żółtej bibułce samopalonej się, a co najważniejsze z dobrej mieszanki tytoni orientalnych. Powodzenie Tatr w Małopolsce i Kongresówce jest olbrzymie. W stolicy np. wkrótce po ich wypuszczeniu zabrakło Tatr w sprzedaży.

W głosach krytycznych w stosunku do Monopolu tytoniowego nieraz słyszeliśmy, że między Monopolem a Konsumentem nie został nawiązany bliższy kontakt, jeżeli chodzi właśnie o wymagania konsumenta — palacza. Obecnie, powiedzmy zupełnie otwarcie, widzimy to nawiązanie kontaktu, gdyż zamówienia palaczy zaspokojone w dużym stopniu zostały Obstalunkowemi, Tatrami, Egipskimi Przedniemi i Syrenami.

CO SŁYCHAĆ NA ŚWIECIE

ZAMACH NA MAHARADZĘ IDARU.

Donoszą z Ahmedabadu, że maharadza Idaru padł ofiarą zamachu, podczas przejażdżki autem.

Maharadza wyszedł bez szwanku.

Policja dokonała licznych aresztowań. Wśród poddanych maharadzy panuje od dłuższego czasu wielkie niezadowolenie. Ludność tego państewka zarzuca swemu władcy lekceważenie swych interesów i nakładanie zbyt uciążliwych podatków.

NIEZWYKŁA KATASTROFA GÓRNICZA.

W szybie Engelsburg, pod Bochum, wydarzyła się dziś niezwykła katastrofa górnicza. Woda podskórna wdarła się w wielkiej ilości do tego szybu i zalala większą część podziemi.

Dzięki przytomności umysłu zatrudnionych podczas nocnej zmiany górników, cała załoga z 500 osób zdołała na czas ustrzec się od niebezpieczeństwa.

Obecnie w całej kopalni wstrzymano pracę. Woda w dalszym ciągu przybiera. Przyczyna katastrofy dotychczas jest nieznaną, prawdopodobnie jednak szyb ten nowoczesnie urządzone zostanie zatopiony nazawsze wskutek czego utraci pracę około 1900 górników.

STRZAŁY PODCZAS BADANIA.

Podczas dochodzenia przeciwko urzędnikowi policyjnemu, oskarżonemu o udział w akcji hitlerowskiej wydarzył się dziś niezwykły wypadek.

Przesłuchiwany w Hamburgu przez radę policyjnego Lassaly'ego st. posterunkowy Fryderyk Pohl, lat 28, wyciągnął nagle rewolwer i dał strzał do Lassaly'ego, raniąc go ciężko w brzuch. St. posterunkowy Pohl został natychmiast aresztowany, rannego zaś odwieziono do szpitala, gdzie dokonano natychmiast operacji, tak, że życie jego nie grozi niebezpieczeństwo.

EKSPLOZJA NA OKRĘCIE.

Donoszą z Szanghaju, że na rzece Jangtse zatonał wskutek eksplozji parowic chiński Pachi, na którym znajdowało się 100 żołnierzy i 200 pasażerów Chińczyków.

Eksplozja powstała z powodu rzuconia zapalnego papierosa na ładunek bawełny. Uratowano około 100 osób, zaś reszta utonąła.

Strajk w fabryce „PEPEGE” w Grudziądzu

W fabryce „Pepege” na Pomorz, wybuchł strajk. Strajkuje około 2500 robotników z powodu niewypłacenia od kilku tygodni zarobków. Równocześnie dowiadujemy się, że prezes Halperin, główny akcjonariusz fabryki prowadzi z niemieckimi fabrykantami rokowania o sprzedaż fabryki. Rokowania odbywają się w Gdańsku.

DZIAŁ LEKARSKI

Dr. Z. FAJNCYN

LESZNO 36

Specjalista chorób wenerycznych, niemocy płciowej i skórnych. Analizy krwi. Przyjm. 9 r. — 9 w. 171

Dr. HENRYK ZUSMAN

AL. JERUZOLIMSKA 36 wprost Dworca Gł. weneryczne, niemoc płciowa. Przyjmuje 9 — 1; 3 — 9. Niedziela 3 — 7. Niezamożnym ustępstwo. 234

Dr. Jan Ałapin

Królewska 31 b. Ordynator Klin. Uniwers. w Szpit. Ś-go Łazarza. Choroby weneryczne. Analizy krwi, płciowe, skórne, Roentgenoterapia Od 9—2 pp. i 4—8 wiecz. 47

Dr. med. S. JERMOŁOWICZ

SEKSUOLOG Choroby, niedomoga i zaburzenia sfery płciowej. 157 SZKOLNA 8. Przyjmuje 1—2 i 5—7

Dr. J. AMSTERDAMSKI

specjalista chorób wenerycznych, skórnych, płciowych. Analizy krwi, Roentgen. CHMIELNA 34 185 Przyjmuje 9—1; 3—9. Niedziela 9—6 w.

Dr. MILLER

Wilcza 5 m. 2. 2—8, w św. 4—6 WENERYCZNE 237 specjalnie u KOBIET

TYLKO

w Kinie FILHARMONJA

Jasna 5. Początek 6, 8 i 10

Polski film dźwiękowy

„UWIEDZIONA”

W rolach gł.: Marja Malicka, Kazimierz Junosza-Stępowski i Zbyszko Sawan Nadprogram: Aktualności i dodatki dźwiękowe

Ceny miejsc od 1 zł.

UCIECHA

Złota Nr 72 poc. 6, 8, 10

Film dźwiękowy

NIEBIESKI MOTYL

W rolach głównych

EMIL JANNINGS MARLENA DIETRICH

(bohaterka filmu „Marokko”

DŹWIĘKOWE KINO

„TĘCZA”

Przejazd 9. Poc. 6.15.

Pierwszy na świecie dźwiękowiec w języku żydowskim

- 1) WIECZNI GŁUPCY
- 2) OJ DOKTORZE
- 3) PIEŚŃ ŻYDOWSKA

DIALOGI I ŚPIEW W JĘZYKU ŻYDOWSKIM.

Kino ŚWIATOWID

Marszałkowska 111 Poc. 4, 6, 8, 10.

Passep. bil. ulg. i bezpłatne nieważne.

„MAROKKO”

MARLENA DIETRICH i GARY COOPER

Na godz. 10 miejsca numerowan.

NAJTAŃSZE KINO DŹWIĘKOWE

COLOSSEUM

Dramat miłosny i tragedia ludzkości zagrożonej zagładą

„KONIEC ŚWIATA”

GIGANTYCZNY FILM REŻYSERJI ABLA GANCE'A

KINO ATLANTIC

CHMIELNA 31. POZ. 6, 8, 10.15

Dziś

Najsympatyczniejszy autor doby obecnej

HENRY GARAT

w przepięknym dźwiękowiec realizacji

E. POMMERA

„Złodziej miłości”

Nad program: Pierwszorzędne dodatki dźwiękowe oraz aktualności.

MUZYKA MECHANICZNA

OSTATNIE NOWOŚCI NA PŁYTAH GRAMOFONOWYCH.

Radio i płyty gramofonowe są dziś dużą konkurencją dla wszelkiego rodzaju Filharmonji, sal koncertowych i t. p. I nie dziwnego. Ludzie wolać raczej siedzieć u siebie w domu i słuchać muzyki przez radio lub na płytach gramofonowych, niż wybierać się na koncert. Duża ilość nadawczych stacji radiowych umożliwia dowolny wybór repertuaru. Płyty gramofonowe dosięgły już tak wysokiego poziomu, dają tak czystą audycję, że urządzone są specjalne publiczne koncerty muzyczne wyłącznie na płytach gramofonowych. Takie koncerty odbywały się m. in. w kinie „Atlantic” i cieszyły się dużym uznaniem publiczności.

Wytwórcia płyt w Warszawie, „Syrena-Rekord”, rzuciła na rynek coraz to nowe utwory muzyczne. Poza „szlagierami” z rewji i filmów dźwiękowych, ukazuje się t. zw. muzyka poważna. Ostatnio nagrano „Nocturn” Szopena, „La Precieuse” (Couperin - Kreisler), Taniec Węgierski (Brahms), utwory Wieniawskiego, Schumana, Sarasate i in. „Syrena-Rekord” wprowadziła do płyt dobrą inowację. Dotąd bywały dwa rodzaje nagrania: muzyka lub śpiew. Obecnie mamy płyty orkiestrowe (tanczone) ze śpiewaniem refrenem. Np. „Przyrzeknij mi” i „Angola” — tango z rewji „Sympatja Warszawy”.

Wśród ostatnich nowości są melodie z filmu „Monte Carlo” (z efektami dźwiękowymi parowozu) z rewji „Morskiego Oka” i „Wesołego Wieczoru” oraz wiele zagranicznych utworów z refrenami niemieckimi i angielskimi. Melodie te niewątpliwie w naj-

KINO DŹWIĘKOWE MAJESTIC

Nowy-Świat 43. Poc. 4, 6, 8, 10.

Niedz. 12, 2, 4, 6, 8, 10.

ROD LA ROCQUE

w zajmującym i dowcipnym filmie dźwięk. p. t

„DJABEL”

Nad program: Józefina Baker i Wybór Miss Europy 1931 w tegorocznym paryskim „Balu białych łódeczek”.

UWAGA: Film o g. 4-ej dla młodzieży dozwolony

Kino „WISŁA”

Łamka Nr. 34 vis a vis Cyrku

Na scenie: Program Nr. 2

„BAWMY SIĘ W PIĘKĘ”

wielka rewja w 10 odsłonach z udziałem całego zespołu z Kilińskimi i „Messalina” na czele.

Na ekranie: Anna MAY WONG w swej najlepszej kreacji

„ŚWIAT NOCY”

Ceny od 1 zł. Poc. o 5, w niedz. o 3 pp.

Ceny od zł. Kier. art. J. Janosza.

KINO-REWJA ZNICZ

Dziś i dni następnego

Po raz ostatni w Warszawie „IWONKA”

Nowa kopia, nowa edycja, nowe opracowanie. W rolach głównych: Jadwiga Smorsarska, Marja Modzelewska, Bogusław Samborski i Stefan Jaracz.

Na scenie: „Debutantka” i „I wierzę tu kobiecie” z udziałem całego zespołu pod kier. L. Truszkowskiego. Udział biorą pp. J. Winiarska, A. Melerwilowa, H. Rydzewiczówna, J. Truszkowski, H. Rzewuski, B. Melerwil i W. Gawlikowski. — Ceny miejsc od 1 zł. 25 gr. Początek o g. 5 pp., w niedz. i święta 2 pp.

KINO-KOMETA Chłodna 49

TEATR Tel. 48-51

„Arka Noego”

NA SCENIE

WYSTĘPY ARTYSTÓW

Dźwiękowy-Kinoteatr MIEJSKI

Łługa 25 Hipoteczna 8

Początek o godz. 6.30

w soboty i niedziele o godz. 5 p. p.

GRETA GARBO

w filmie p. t.

„POKUSA”

wł. METRO. NAD PROGRAM

POLA NEGRI PALACE

Pl. Teatralny Poc. o 6, ost. o 12-ej

W soboty i niedziele początek o 12-ej

Dziś i codziennie

„NA ZACHODZIE BEZ ZMIAN”

według REMARQUE'A

NADPROGRAM: Aktualności dźwiękowe.

Aparatura Western Electric.

TABELA WYGRANYCH

LOTERJI PAŃSTWOWEJ

Wczoraj w piątym dniu ciągnięcia V

klasy Loterii Państwowej głównejsze

wygrane padły na następujące numery:

15.000 zł. Nr. 8677.

10.000 zł. Nr. 13304 43636 43746

114662.

5.000 zł. Nr. 2834 11460 122987.

3.000 zł. Nr. 8066 40227 91866 100425

110866 113358 149073.

2.000 zł. Nr. 15291 56516 69908 81859

84039 95748 111245 115385 136489

147265 158660 176718 18214 197880

207513.

Po 1000 zł. Nr. 806 2592 5815 13083

14060 26566 28878 44406 52665 55796

61419 849 62640 65160 70486 82745 90835

98107 104787 110745 114000 128685

131938 139192 146007 163092 464 170631

171202 177936 186564 192019 195255

200021 201379 202480 203701.

blіszym czasie usłyszymy w warszawskich

teatrzykach.

Chór Z. Wiehlera śpiewa kilka ładnych

RUCH ZAWODOWY KOMUNIKAT.

Do ogółu robotnic i robotników fabryk cukierniczych w Warszawie.

W dniu 15 marca r. b. o godz. 12 w pol. odbędzie się pierwsze Walne Zebranie robotnic i robotników fabryk cukierniczych, w lokalu Związku przy ul. Długiej Nr. 19 m. 10. Porządek dzienny: Obecna sytuacja w kraju, a robotnik cukierniczy.

Przemawiać będą tow. tow.: 1) Przewodniczący Kom. Centraln. Zw. Zaw. b. poseł Jan Kwapiński, w imieniu Kom. Centraln. Zw. Zaw. 2) Sekretarz Rady Zw. Zawod. Antoni Zaanowski w imieniu Rady Zw. Zaw. 3) Przewodniczący Zw. Robotn. Przem. Spożywczego Józef Kamitński w imieniu Zarządu Głównego Zw. Rob. Przem. Spożywczego. 4) Dan Leon w imieniu I-go Oddziału Cukierników Zw. Rob. Przem. Spożywczego.

Robotnicy i robotnicy ze względu na ważność spraw, stawiać się licnie!

KONFERENCJA ZARZ. ZWIĄZKÓW! We wtorek, dnia 17 marca o godzinie 7 wiecz. w lokalu Z. Z. K., ul. Czerwonego Krzyża 20 (sala konferencyjna), odbędzie się konferencja Zarządów Związków, z porządkiem dziennym:

- 1) Zamach na ustawę o Kasach Chorych;
 - 2) Sprawy organizacyjne.
- Zarządy Związków obowiązane są przybyć w komplecie, punktualnie, z mandatami.

Organizacja Młodzieży T. U. R.

Z. N. M. S. Egzekutywa Koła Uniwersyteckiego wzywa wszystkich tow. tow. do wzięcia udziału w **Walnym Zebraniu Bratniej Pomocy S. U. W.** w niedzielę, dn. 15-go b. m. o godz. 10 rano w gmachu Uniwersytetu. Wstęp za legitymacją Bratniaka i dowodem osobistym.

PODMIEJSKA ORGANIZACJA MŁODZIEŻY T. U. R.

Dziś o godz. 9.30 rano w lokalu Z. Z. K. przy ul. Czerwonego Krzyża Nr. 20 odbędzie się Konferencja Organizacji Organizacji Młodzieży T. U. R. Okręgu Warszawa - Podmiejska.

PRASKIE KOŁO MŁODZIEŻY T. U. R. (M. ST. OKRZEI. Dnia 15 b. m., w niedzielę, o godz. 3 po poł. odbędzie się Ogólne Zebranie członków Koła w lokalu Z. Z. K., Zamojskiego 20. Stawianictwo obowiązkowe.

CZERWONE HARCERSTWO. SEKCJA WYCHOWANIA SOCJALISTYCZNEGO PRZY RADZIE HUFCA. Posiedzenie Sekcji odbędzie się w niedzielę, dnia 15 b. m., o godz. 17, w lokalu Zw. Transportowców, ul. Czerwonego Krzyża 20. Na porządku dziennym dalsze czytanie i komentowanie książki Kanitza: „Kämpfer der Zukunft”.

CO USŁYSZYMY PRZEZ WARSZAWSKIE RADJO? PONIEDZIAŁEK.

11.58 — 12.10 Sygnał czasu Warsz. Obserw. Astronomicznego, Hejnał z Wieży Mariackiej w Krakowie, odczytanie programu na dzień bieżący. 12.10 — 13.10 Muzyka z płyt gramofonowych. 13.10 — 13.25 Komunikat meteorologiczny. Po komunikacie dalszy ciąg muzyki z płyt gramofonowych. 13.25 — 14.20 Przerwa. 14.20 — 14.40 Komunikat gospodarczy. 14.40 — 15.00 Odczyt dla maturalistów, odczyt wstępny informacyjny — wygł. prof. Henryk Mościcki. 15.00 — 15.20 Odczyt dla maturalistów p. t. „Złoty wiek Grecji” (dział „Historja”) wygł. prof. Jan Jakubowski. 15.20 — 15.35 Przerwa. 15.35 — 15.50 Przegląd komunikacyjny. 15.50 — 16.10 Lekcja języka francuskiego. Lektor Lucien Roquigny. 16.10 — 16.15 Komunikat dla żegluga i rybaków. 16.15 — 16.45 Program dla dzieci starszych i młodzieży. 16.45 — 17.15 Muzyka z płyt gramofonowych. 17.15 — 17.40 „Zagubione wyspy” — wygł. prof. Jan Smoleński. 17.45 Muzyka lekka z kawiarni „Gastronomie”, orkiestra pod kier. Henryka Pevznera i Józefa Zucka. 18.45 — 17.10 Rozmaitości. 19.10 — 19.25 Skrzynka pocztowa rolnicza — korespondencje bieżąca omówi inż. Wacław Tarkowski. Giełda rolnicza. 19.25 — 19.30 Uwagi i wskazówki dla detektorowiczów — wygł. inż. Znaniecki. 19.30 — 19.35 Muzyka z płyt. 19.35 — 19.40 Odczytanie programu na dzień następny. 19.40 — 19.55 Prasowy Dziennik Radiowy. 19.55 — 20.00 Muzyka z płyt gramofonowych. 20.00 — 20.15 Feljeton prof. Walerego Goetla p. t. „Nosorożec Staruski”. 20.15 — 20.30 „Kwadran buchaltera” wygł. p. Antoni Szyller, prezes Zw. Buchalterów Rzeczoznawców i Bilansistów Rz. Polskiej. 20.30 — 20.45 Odczyt muzyczny wygł. prof. St. Niewiadomski. 20.45 Opera „Verbum Nobile” St. Moniuszki ze Studja. 22.00 — 22.15 Red. Jan Sokolicz-Wroczyński wygł. feljeton p. t. „Trzydziestolecie Wesela”. 22.15 — 22.35 Płyty gramofonowe. 22.50 — 23.00 Komunikaty meteorologiczny, policyjny, sportowy. 23.00 — 24.00, Muzyka lekka i taneczna z „Polonji” 2 orkiestry salonowa pod kier. Artura Ledermana i dancinowa pod kier. Henryka Hineranga.

KRONIKA STOLECZNA

ZJAZD NAUKOWYCH KOŁ AKADEMICKICH.

W dn. 26, 27 i 28 kwietnia b. r. odbędzie się w Warszawie I Kongres Naukowy Polskiej Młodzieży Akademickiej.

KURS BIBLIOTEKARSKI.

Poradnia Biblioteczna Warszawskiego Koła Związku Bibliotekarzy Polskich organizuje 6-tygodniowy kurs bibliotekarski od dnia 9 kwietnia do dnia 21 maja b. r.

Kurs przeznaczony jest dla czynnych już pracowników bibliotek ogólnokształcących, instruktorów oświatowych i poważnych kandydatów do pracy bibliotekarskiej w bibliotekach ogólnokształcących, którzy posiadają co najmniej 6-miesięczną praktykę bibliotekarską oraz pewne wyrobienie w dziedzinie pracy społeczno - oświatowej.

3 OFIARY ZAWODÓW ŻYCIOWYCH

23-letnia Wiktorja Lewandowska, przy meżu (Kuniecka 6) otruła się krezotem.

— 18-letnia Wanda Waszkiewiczówna, służąca (Raszyńska 15) otruła się esencją octową.

— 22-letni Kazimierz Skórzyński, bla-

Dla umożliwienia pobytu w Warszawie kandydatom zamiejscowym, Min. W. R. i O. P. wyznacza stypendja w wysokości 250 zł. na osobę.

Blizszych informacji udziela Poradnia Biblioteczna. Adres Poradni: Warszawa, ul. Nowogrodzka 21 m 51. Tel. 840-93.

MILÓŚĆ I ZBRODNIĄ W PISMIE.

Psychografolog R. Schermann, który na podstawie charakteru: pisma niejedną zagadkę w dziedzinie kryminalistyki rozwiązał i który na podstawie rękopisów matematyczną ścisłością mówi o przeszłości, teraźniejszości i przyszłości wygłosi we wtorek 17 b. m. w sali Konserwatorium w języku polskim odczyt ilustrowany przezroczami p. t. „Miłość i zbrodnia w piśmie”.

charz (Litewska 12), otrul się kwasem solnym.

Wszystkim ofiarom zawodów życiowych pomocy udzieliło pogotowie, poczem Lewandowska przewieziono do szpitala Przemienienia Pańskiego, pozostałe dwie osoby zaś do Dz. Jezus.

ZAPIŁ SIĘ NA ŚMIERĆ

Nocy ub. na ul. Karmelickiej róg Nowolipki, będący w obchodzie policjant znalazł leżące na chodniku nieprzytomnego mężczyznę, z wyglądu żebraka. Policjant przewiózł go do 3 komis. Tam okazało się że nieznamy jest pijany, wobec czego pozostał w areszcie, gdzie zasnął. Około godz. 4,

gdy zatrzymany zaczął dawać słabe oznaki życia, dyżurny przodownik wezwał pogotowie. Lekarz stwierdził już śmierć aresztanta, z niewiadomą przyczyną. Istnieje jednak przypuszczenie, że zatrul się on alkoholem. Denatem okazał się 49-letni Roman Efenberg.

GROŹNY POŻAR NA PRADZE

Przy ul. Targowej 6, w domu, należącym do Szymona Ryby, wynikł pożar.

Na posesji tej, w głębi podwórza, w jednopiętrowym budynku murowanym mieszczą się: na parterze hurtowy skład szkła Moszka Szapiry, nad nim zaś na I piętrze również hurtowy skład mąki, kaszy i ryżu. Leona Siedleckiego, przedzielony drewnianym przepierzeniem od składu worków Moszka Hausa. Rzeźnicy w bazarze Różyckiego, w sąsiednim domu nr. 54, zauważyli już po zamknięciu sklepów i straganów, gęste kłęby dymu, wydobywające się z podwórza domu 56. Rzeźnicy zawiadomili dozorcę, ten zaś policję. W kilka minut na miejsce przybył praski oddział straży, a następnie nalewkowski i ratuszowy. Okazało się, że pożar powstał na parterze w składzie Szapiry. Ogień, znajdując podatny materiał w posta-

ci słomy i skrzyń drewnianych, rozszerzył się gwałtownie i przeniosł na I piętro do składów: Siedleckiego i Hausa. Wkrótce sufit przepalił się i zajął się strych. Wysiłki straży skierowane były w kierunku umiejscowienia pożaru, celem niedopuszczenia na lewe skrzydło budynku, gdzie znajdują się: skład farb i lakierów W. Białogórskiego, na I piętrze zaś skład blachy i żelaza H. Kronenberga. Pierwsze 3 składy uległy całkowitemu zniszczeniu. Na prawem skrzydle spalony częściowo dach. Właściciele spalonych składów ponieśli bardzo poważne straty, wysokości ich jednak narazie nie ustalono. Istnieje przypuszczenie, że przyczyną pożaru było krótkie spięcie przewodników elektrycznych. Akcja straży ratunkowej trwała 10 godzin. Na pogorzeliisku pozostało na obserwacji dwóch strażaków.

DWA NIEUDAŁE ZAMACHY NA SKŁADY SKÓR

Przy ul. dr. Zamenhofs 5 niewykryci złodzieje zamierzali okraść biuro sp. akc. zakładów przemysłowych „H. B. Raabe”. W tym celu podkopywacze zakradli się do składu wędlin B. Natansohna. W czasie, gdy złodzieje przesuwali dwa bufety, na których ustawiali stoły, zamierzając następnie zrobić otwór w suficie — do składu na I piętrze, szmery usłyszała krawcowa Dora Konstantynowerowa. Zawiadomiła ona dozorcę domu. Ten pobiegł do Natansohna. Gdy syn jego zaczął szarpać za klódki na drzwiach od strony sieni, wówczas spłoszeni złodzieje, porzućwszy narzędzia — zbiegli w liczbę 3-ch przez wejście frontowe. Na miejscu niedoszłego przestępstwa znaleziono: kilka worków i sznurów, świdy, łomy, bory itp. „statki” — wszystko nowe. Zaznaczyć należy, że w składzie Raabe, pomimo że mieszczą się tam dwie kasy ogniowatwe i znajduje zapas skór po nieczynnej garbarni — nikt nie nocuje.

Rozenweiga. Jeden z opryszków, mając podrobione 4 klucze, zamknął w składzie 3-ch wspólników. Posiadali oni 3 worki i sznury, w które mieli zapakować skóry. W chwili zamykania sklepu przechodził znajomy subiekta tego sklepu. Widząc podejrzanego z kluczami, wszczął alarm. Opryszek wpadł do domu Złota 16, rzucił klucze do ubikacji, poczem najspokojniej chciał wyjść z tego domu, udając lokatora. Jednak pochwycono go. Na miejsce przybyła policja 8 komis. oraz właściciel sklepu, zam. w tymże domu. Po otworzeniu sklepu zastano tam pozostałych złodziei. Jeden ukrył się za ladą sklepową, drugi w skrytce, trzeci zaś — leżał wyciągnięty na półce, będąc przykryty skórą. Na bufecie leżały przygotowane do zabrania najlepsze gatunki skór: chrom, gemza i lakiery — wartości około 25.000 zł. Ujętymi okazali się: Sruł Hirsberg (Krochmalna 39), Abram Balcer (Wolyska 8), Sruł Jabłonna (Krochmalna 17) i Lejb Rejman (Miła 33). Wszystkich przesłano do urzędu śledczego.

Przy ul. Wielkiej 8 inna szajka złodziei planowała okraść skład skór Matysa

ZE SPORTU

DZISIEJSZE IMPREZY SPORTOWE

Dziś odbędą się imprezy następujące: Osrodek wf, godz. 11 — dalszy ciąg bokserskich mistrzostw klasy B. O godz. 18 finały. O g. 12 bieg na przelaz 3 km. osrodek wf.

Boisko Kola Polek, godz. 15 Marymont-Znicz, godz. 13 Marymont II - Znicz II. Boisko Domu Ludowego, godz. 15 Świt-AZS, godz. 13 Świt II - AZS II. Boisko Legii, godz. 15 Warszawianka Ib-Polonia Ib, godz. 13 Warszawianka II - Polonia II. Na meczu drużyn Ib oba kluby wystawiają dla treningu ligowe składy.

KOBIECY MECZ PING — PONGOWY GWIAZDA — SKRA 2:3

Rewanżowe spotkanie w ping-pongu pomiędzy zespołami kobiecymi Gwiazdy i Skry zakończyło się zwycięstwem Skry w stosunku 3:2.

Z KONSERWATORJUM

Tanie koncerty niedzielne. Wbrew zasadzie jakoby tanie rzeczy miały być niewiele warte p. Al. Sielski rozpoczął cykl tanich i jednocześnie wartościowych koncertów wieczorowych niedzielnych. Dość powiedzieć, że na nich słuchacze mają możliwość słyszenia śpiewu p. St. Korwin Szymanowskiej, Ig. Dygasa i b. wielu innych śpiewaków głośnych i zasłużonych. Ponieważ p. Sielski nigdy nie żałuje poparcia siłom młodym, więc w ostatnich programach mieściły się też nazwiska młodych sopran-

stek, jak p. Z. Ważyńskiej lub p. Marwidówny, ucz. prof. Sowilskiego, uzdolnionej wykonawczyni modlitwy. Ijoli z ostatniego aktu opery Rytla.

Wreszcie Orkiestra Pol. Państw. m. Warszawy posiada swoje niewątpliwie zalety, tylko nie należy od niej wymagać tego, czego nigdy dać nie może, a inn. nie może zastąpić orkiestry symfonicznej, a zwłaszcza jej instrumentów smyczkowych. Widoczne to głównie w transkrypcjach z Wagnera, natomiast mniej niebezpieczne w takich utworach, jak „Rigoletto” Verdiego lub „Prorok” Meyerbeera. H. D.

Wiadomości z całego kraju

DROHOBYCZ

„RADOŚĆ ŻYCIA” PRACOWNIKÓW KASY CHORYCH

Z dn. 1 marca Komisarz Kasy Chorych w Drohobyczu urwał prace pracownikom Kasy niższych kategorii (jak służbie sanitarnej i aptecznej) o 20 — 25%.

Uczynił to w sposób całkiem „prosty”: mianowicie został sporządzony

arkusz z wykazem nazwisk pracujących i dotychczasowej płacy każdego z nich, przyczem każdy z pracowników zmuszony był podpisać, że się godzi „dobrowolnie” na tę obniżkę płacy! Ile to rzeczy robi się „dobrowolnie” w tych pomajowych czasach!

MŁAWA

JAK TO „PRACOWALI” BEBESOWCY W EPOCE SWEGO „ROZKWITU”

W grudniu ub. r. po zebraniu folwarcznym w Szydłowcu pow. Mławskiego. z udziałem tow. Szymoluna i po rozdaniu „Chłopskiej Prawdy”, tow. Szymolun udał się w dalszą podróż. Gdy bebесowcy dowiedzieli się o tem, zażądali, by policja go aresztowała — i to nastąpiło na stacji Wólka Mławska! Tow. Szymolun został odstawiony do Mławy na posterunek policji, gdzie przybyli dwaj bebесowcy — Downarowicz i Lewandowski. Ten ostatni w obecności komendanta i 2 policjantów, przystawił tow. Szymolunowi rewolwer do głowy, grożąc śmiercią, jeśli jeszcze raz przyjedzie do pow. Mławskiego.

Policja odebrała tow. Szymolunowi „Chłopską Prawdę” i odezwał. Na drugi dzień został on z więzienia wypuszczony, po przesłuchaniu przez prokuratora, a po 2 tygodniach zwrócono mu zabrane gazety i odezwy.

A teraz jeszcze kilka słów o p. Lewandowskim. Członkowie Komisji Rozjemczej domagali się od inspektora pracy wypłaty djet za posiedzenia w pow. Ciechanowskim w ubiegłym roku. Inspektor wyjaśnił, że sumy należne wypłacił dla wszystkich... Lewandowski. Okazało się zatem, że Lewandowski sumy te przywłaszczył sobie, co zmusza zainteresowanych do wystąpienia przeciw niemu na drogę sądową.

ZYRARDÓW

POLICJA ROZPĘDZA ZEBRANIE P.P.S.

Dn. 11 b. m. w Żyrardowie odbywało się zebranie członków i sympatyków P. P. S., na którym przemawiać miał tow. pos. Dubois. o sytuacji gospodarczej.

Gdy tow. Dubois przemawiał zaledwie jakieś 10 minut, na salę wpadło

kilku policjantów, którzy oświadczyli, że zebranie rozwiązują, gdyż nie zostało ono zgłoszone do starostwa. Wyjaśnienia, że to jest zebranie członków, nie pomogły. Nawet nie sprawdzając czy zebrani mają legitymacje policjanci zaczęli wypychać ich za drzwi.

KATOWICE

NADUŻYCIA W PRZEDSIĘBIORSTWACH KS. PSZCZYŃSKIEGO

Od pewnego czasu w zarządzie przedsiębiorstw przemysłowych księcia Pszczyńskiego pracuje komisja oszczędnościowa. Bada ona gospodarkę administracyjną i kosztą produkcji.

Krażą pogłoski, że komisja wykryła szereg nadużyć, popełnianych przez wyższych urzędników administracji węglowej. Zwolnieni zostali dyrektorowie kopalni: Edelman i Bayer. Podobno

zajął nawet prywatne konta usuniętego dyrektora Edelmana w Katowicach. W aferę wmięszanych jest kilkunastu wyższych urzędników. Wysokość stwierdzonych nadużyć jest nieznana. Krążą pogłoski, że dochodzą one do miliona złotych.

Następcą dyrektora Edelmana na kopalni „Książę” został inż. Opalowicz.

Z dniem 14 marca została otwarta własna
WĘDLINIARNIA
Władysława Narolewskiego
Warszawa, Marszałkowska 55, tel. 8-53-28
i poleca Sz. Klienteli wyroby własne pierwszorzędnej jakości.
CENY NISKIE 286

Czekolada mleczna
PLUTOS

MEBLE OTOMANY
najtańsze źródło Nowych, używanych oraz patefonów. Ratami i gotówką. Leszno 33—10

A.A. ZEGARY
ścienne, NA RATY zegarki bez zaliczki, pierścionki, obrączki, kolczyki, papierosnice Gutmacher
ŻELAZNA 43n
BEZ NAUCZYCIELA nauka: literatury polskiej, łaciny, historii, geografii, matematyki, języków obcych, muzyki etc. Szczegółowy katalog wysła gratis wydawnictwo „Pomoc Szkoła” Wajnera, Warszawa, Bielańska 5—54

KAŻDY ZAROBI
do 300 złotych miesięcznie przez pracę domową na maszynie półczosznicznej „EXPRESS”. Ryzyko wykluczone, gdyż gotowy towar na tych maszynach wyrobiony skupujemy za wysoką cenę i dostarczamy surowca. W dzisiejszych ciężkich czasach bezrobocia, gwarantuje ten warsztat pracy pomogę stałą pracę i stały wysoki zarobek. Zwracajcie się dziś jeszcze do firmy:
E. POTYSZ, CIESZYN, skrz. poczt. 156.

NAJTANIEJ KANARKI
w WÓZOMINIE, ul. Miła 26, obok Warszawy, W AMATORSKIEJ HODOWLI
ANTONIEGO BORECKIEGO
Nagrodzone w 6 latach hodowli 3 dyplomami honorowymi, 3 złotymi medalami i 2 srebrnymi, za szlachetne turkoty harcenijskie śpiewające w dzień i przy świetle.
Samczyki od 20—50 zł. wystawowe i nauczyciele 60 zł.; samiczki od 5—10 zł.
Na odpowiedź znaczek pocztowy.

MEBLE okazajnie Dogodne warunki. Sypialnie, stołowe, gabinety, salony pojedyncze sztuki. — Chmielna 41 róg Marszałkowskiej. „Floryda”
Wybór tapczanów. 56

MEBLE, OTOMANY, PATEFONY, PARLOFONY, INSTRUMENTY MUZYCZNE w wielkim wyborze oraz płyty najnowszych nagrań, na dogodnych warunkach, po cenach najniższych poleca Feigenbaum, Bielańska 1. 244

6 FOTOGRAFJI matych zł. 1.50, 6 fotografii makart w całości zł. 2.85. Fotografie do dowodów w 15 minut wykonywa Foto „Leon”. Nowy-Swiat 21. 288

PLATERÓW pierwsza zniżka cen w Warszawie 15% z cennika. — Platerzy z długoletnią gwarancją tylko w firmie „Luxe”, właściciel Józef Król. Al. Jerozolimska 4. 291

NA RATY bez zaliczki ZEGARY ścienne, zegarki, pierścionki, obrączki, kolczyki — Gutmacher
PREZERWATY gwarantowanej dobroci, absolutnie pewne, idealnie czyste, „Flammario”, Marszałkowska 96. 238

700-lecie istnienia Torunia

Ciekawe dzieje jednego z najstarszych miast w Polsce

Dziś 15 marca r. b. upłynęło 700 lat od czasu założenia Torunia, a właściwie od czasu nadania istniejącej osadzie samorządu według prawa chełmińskiego. W związku z tą rocznicą może nie od rzeczy będzie zainteresować się bliżej kolejami losu, jakie przechodziło to miasto — jedno z najstarszych w Polsce.

OSADA MAZOWIECKA TARNOWO.

Otóż Toruń był pierwotnie osadą mazowiecką, znaną pod nazwą Tarnowo. W roku 1231 krzyżacy przemianowali ubogą i małą osadę na miasto Thorn. Obdarowany przez Niemców licznymi przywilejami, „Thorn” zaludnił się wkrótce niemieckimi kolonistami.

Prawo magdeburskie otrzymało miasto w sto lat później, t. j. dopiero w 1333 r.

TORUŃ PODDAJE SIĘ KAZIMIERZOWI.

Najświetniejsza epoka Torunia rozpoczęła się jednak dopiero w 14-ym wieku, kiedy miasto było punktem pośrednim handlu pomiędzy Polską, Węgrami oraz Niemcami i należało do Hanzy.

Dn. 27 maja 1454 r. Toruń, wraz z większą częścią Prus, poddał się Kazimierzowi. Krzyżacy podczas 12-letniej wojny, wybuchłej z tego po-

wodu, kilkakrotnie kusili się o odzyskanie Torunia, ale bezskutecznie, wreszcie w 1466 r. zawarty został pomiędzy Kazimierzem a mistrzem krzyżackim Ludwikiem Erlichshausem traktat pokoju, który przyznaje Polsce województwa: Pomorskie, Malborskie, Chełmińskie i Warmię.

KRWAWY SPORY Z JEZUITAMI.

Od przyjęcia luteranizmu zaczęły się w Toruniu głośnie, często krwawe i smutne spory z jezuitami. Między innymi odbyła się w Toruniu sławna teologiczna rozprawa „Colloquium Charitativum”, która jednak nie doprowadziła do niczego.

WOJNA TRZYDZIESTOLETNI DOPROWADZA MIASTO DO ZUPEŁNEGO UPADKU.

W czasie wojny szwedzkiej Toruń poddał się Karolowi Gustawowi, jednak w 1658 r. wojska polskie pod dowództwem Jerzego Lubomirskiego miasto odzyskały. Aby podkreślić

znaczenie miasta dla Polski, odbył się dnia 1 stycznia 1659 r. uroczysty wjazd Jana Kazimierza do Torunia. Wojny z Szwedami oraz trzydziestoletnia zniszczyły jednak straszliwie miasto i doprowadziły do zupełnego upadku.

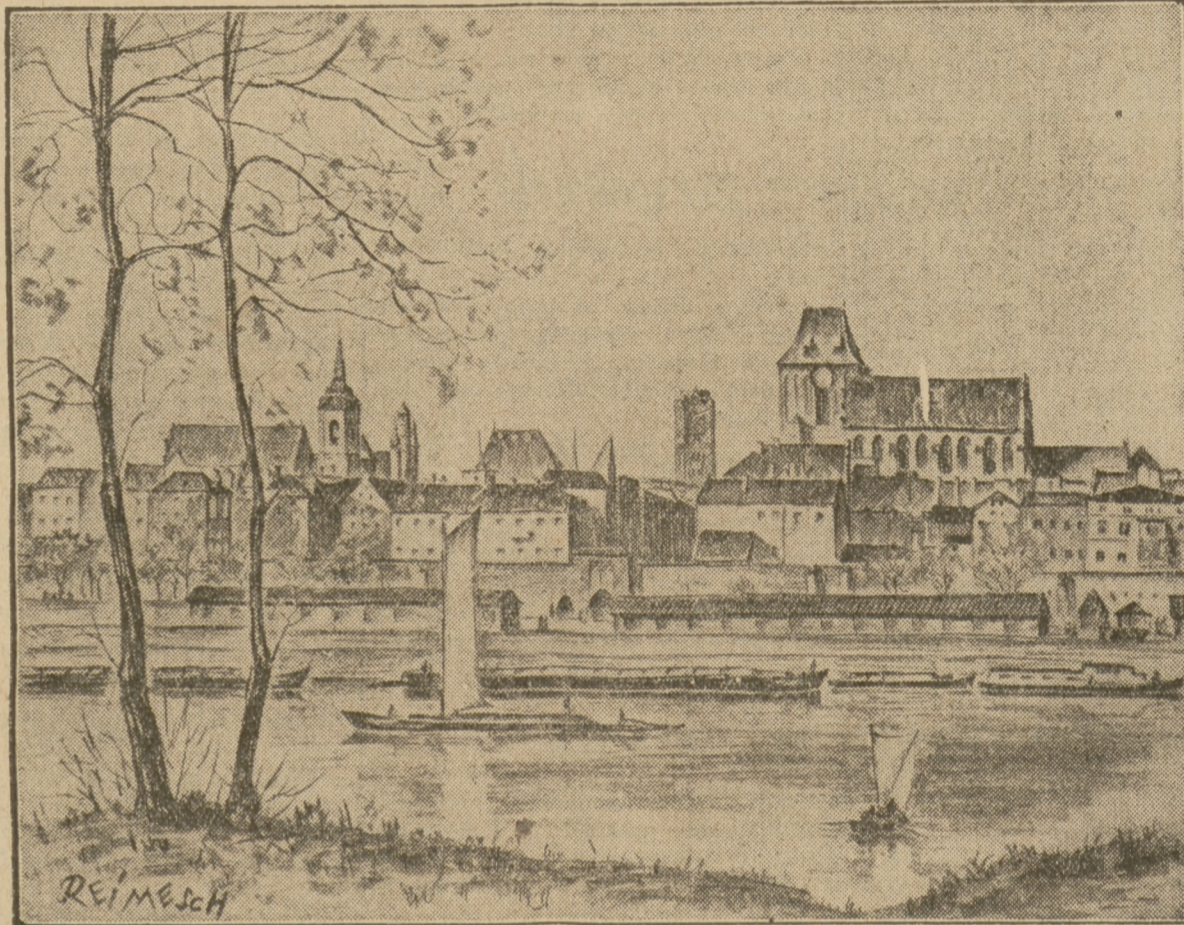
Za Augusta w 1703 r. zubożały Toruń zaczął się zupełnie wyludniać, zwłaszcza po powtórnie zniszczeniu go przez Szwedów i ściągnięciu fantastycznej — jak na ówczesne czasy — kontrybucji w sumie 100.000 talarów.

DALSZE LOSY MIASTA.

W 1793 r. Toruń zsołał wcielony do Prus, a od 1807 do 1815 r. chwilowo wchodził w skład księstwa Warszawskiego, poczem wrócił do Prus, w skład których wchodził do 1918 r., t. j. do czasu powstania Niepodległej Polski.

ZABYTKI TORUNIA.

Z dawnych zabytków miasta zastępują na szczególną wzmiankę: przepiękny ratusz miejski, zbudowany w stylu gotycko-renesansowym, którego budowa rozpoczęła się w 1393 r. W pobliżu stoi pomnik największego obywatela toruńskiego Mikołaja Kopernika. Dom, w którym się urodził Kopernik, również się dochował do obecnych czasów. Mieszkańcy, składający się obecnie w większej części z Polaków, utrzymują się głównie z handlu i rzemiosł. Ponadto, co jest charakterystyczne, Toruń słynie od wieków z wyrobu doskonałych pierników.

OGÓLNY WIDOK TORUNIA WEDŁUG ORYGINALNEGO RYSUNKU RAGIMUNDA REIMESCHA.

TEATR i MUZYKA

Dziś w teatrach miejskich

Wielki
o g. 8 „Tosca”
Narodowy
o g. 3.30 „Pan Geldhab” i „Nikt mnie nie zna”
o g. 8 „O żonach złych i dobrych”
Nowy
o g. 8 w. „Mam prawo odejść”
Letni
o g. 4 „Pani ministrowa”
o g. 8 „Noc Sylwestrowa”

TEATR „ATENEUM” (Czerwonego Krzyża 20). Dziś i codziennie „Dom otwarty” Bałuckiego, Widowisko to wstępnym bojem zdobyło krytykę i publiczność.

TEATR WIELKI. Dziś grana będzie opera „Tosca”.

W poniedziałek opera niezynna. We wtorek „Salome” i „Plomienny ptak”.

TEATR NARODOWY. Dziś komedia A. Nowaczyńskiego „O żonach złych i dobrych”.

Dziś o godz. 4 pop. odegrane będą dwie

komedje Al. hr. Fredry „Pan Geldhab” oraz „Nikt mnie nie zna”.

TEATR NOWY. Dziś komedia „Mam prawo odejść” w świetnej premierowej obsadzie TEATR LETNI: „Noc sylwestrowa”.

Dziś o godz. 4 pop. po cenach znizonych po raz ostatni „Pani ministrowa”.

TEATR POLSKI. Dziś sztuka Bernarda Shaw p. t. „Lekarz na rozdrożu”.

Dziś o g. 4 pop. po cenach znizonych „Katarzyna”.

TEATR MAŁY. Codziennie „Koniec i początek”.

Dziś o godz. 4 pop. po cenach znizonych „Dzień bez kłamstwa”.

TEATR „QUI PRO QUO”. „Nos do góry” Teatr „MORSKIE OKO”. Dziś rewja „Sym patja Warszawy” z Zula Pogorzelską

TEATR „WESOŁY WIECZÓR”. Codziennie „Idzie wiosna”.

OPERETKA „NOWOŚCI” (Bieleńska 5) Dziś i codziennie „Róża z Florady” z Elną Gistedt.

TEATR „NOWY ANANAS” (Marszałkowska 114): „U nas najtaniej”.

KINO-TEATR „JEDEN ZŁOTY”. Rewja w 12 obrazach „Bujac — to my”. Na ekranie: „Kwitające Colorado”, „On ma pecha” i „Mechaniczny człowiek”.

TEATR REWJI HEL: codziennie rewja „Na ramię broń!”

TEATR REWJI „MIGNON” (Marszałkowska 81b). Od 14 marca wielka rewja artystyczna w 2-eh częściach 18 obrazach p. t. „Puśmy się taksówką”.

SZOPKA POLITYCZNA. Dwa razy dziennie Szopka Polityczna pióra Hemara, Lechonia i Tuwima, przy współudziale Gałczyńskiego.

„OGNIEM I MIECZEM” W KINO - TEATRZE „ZNICZ”. Dziś o godz. 12 m. 15 w południe „Ogniem i mieczem”, sztuka historyczna w 5-ciu aktach podług Sienkiewicza.

ŚWIĘTO DZIECI W „HOLLYWOOD”. Dziś o 12.15 bajka „O złotym zamku, sześciu łabędziach i czarodziejskim okrecie”.

III TANI KONCERT W KONSERWATORJUM. Dziś o godz. 5 pop. (wyjątkowo) w sali Konserwatorium Ork. Repr. Pol. Państw. pod dyr. A. Sielskiego daje III Tani Koncert.

CIEKAWY RECITAL W KONSERWATORJUM. W niedzielę dnia 15 marca r. b. o godz. 8 wiecz. odbędzie się wieczór pieśni i arj operowych.

CYRK. Dziś i codziennie gościnne występy włoskiej trupy „Adriano”.

MIKOŁAJ KOPERNIK, największy obywatel Torunia.

Na naszych ilustracjach — ogólny widok Torunia według oryginalnego rysunku kredką Ragimunda Reimescha, widok ratusza, oraz zdjęcie Mikołaja Kopernika.

W razie przeziębienia, kataru, zapalenie gardzieli przy bólach nerwowych i łamaniu w kościach, należy dbać o codzienne regularne wypróżnienie i w tym celu używać pół szklanki naturalnej wody gorzkiej „Franciszka - Józefa”. Zadać w aptekach i drogeriach.

ROMAN GUL.

GENERAL BO

POWIEŚĆ.

z upoważnienia autora przełożyła z rosyjskiego Halina Piłichowska.

— Nic z tego nie rozumiem! A więc u samych szczytów stawiacie swoją osobę, swoją jaźń, czy dobrze rozumiałem?

— Dobrze — i na spokojnej twarzy Sawinkowa zakwitł dumny uśmiech, obnażający cienkie zęby, zwięzający mongolskie oczy.

— A więc pozwólcie zapytać, gdzie przy takim nietscheańskim rozumowaniu wyznaczyć miejsce walce o socjalizm?

— Jest miejsce. Walczcie o socjalizm, dlatego, że Ja chcę socjalizmu, oto dlatego.

— Ale przecież jeśli nie wierzycie w lud, w masę, w zbiorowość, a wierzycie tylko w siebie to w pewien piękny dzwonek zechce się wam pójść nawet przeciw ludowi?

— Nie może się to stać, Jegorze, — rzekł ostro Sawinkow. Jeśli nie padam jak wylak jak przed ludem, to

nie znaczy to bynajmniej, że mogę stać się jego wrogiem. Wrogiem ludu nie mogę być.

W przedpokoju rozległ się przeraźliwy dzwonek. Wszyscy popatrzeni na siebie, wszystkim wydało się, że niepotrzebnie unieśli się, niepotrzebnie wszczęli sprzeczkę, zapomnieli o robocie.

— Nie chodźcie, Jegorze, dziko wyglądacie, machnęła ręką Praskowja Semjonowna.

— Kto to może być — powiedział Sawinkow. — Praskowjo Semjonowna, ja przechodzę do gabinetu.

Zarzucałszy szeroką szarą chustę na plecy, przekształcała się Praskowja Semjonowna momentalnie w kucharkę. W przedpokoju otworzyła najpierw przez łańcuch. Przez szparę zapytała: — „Kto tam”?

— Depesza.

Listonosz wręczył depeszę z Odessy.

Otrzymawszy napiwek, wyszedł.

„Partja dwadzieścia rowerów firmy „Dux” nadejdzie piątek dziewiąty wieczór. Neumayer” — przeczytał na głos Sawinkow.

— Towarzysze! — powiedział donośnie, pojutrze o dziewiątej przyjeżdża Iwan Nikołajewicz!

19.

Sawinkow szedł po Oficerskiej. Wzorał jeszcze w carskim, wracając z wyścigów w tumanach kurzu, spowodowanych przez mknące z publicznością pojazdy, poczuł nagle, że życie staje się ciężkie. Pewnie — towarzysze, robota, partja. Kochał Janka, Jegora, Iwana Nikołajewicza, ale nie o tem myślał Sawinkow, gdy w tumanach kurzu wracał z carskosielskiego toru wyścigowego. Myślał, że życie jest samotne.

Ciała, które kupował, budziły w nim tęsknotę. Pragnął miłości. Wspominał spotkanie z Niną. Pędzących przez środkowy prospekt strażaków.

Sawinkow rozmyślił szedł po nieparzystej stronie Oficerskiej. Widział już światło w narożnym oknie. Ale mimo to minął dom Nr. 52. I dopiero doszedłszy niemal do Angielskiego prospektu, przeszedł na drugą stronę. „Wszędzie

czysto”, — myślał Sawinkow, znikając w bramie. I dwukrotnie zadzwonił do mieszkania inżyniera Piereplesowa.

20.

Gdy w niezamieszkałych pokojach rozległ się dzwonek, Nina drgnęła. Nie przepuściła na Oficerskiej ani jednej postaci. Czyż przeszedł niepozwany przez nią?

Nina uchyliła drzwi. Najpierw słyszała tylko bicie serca. Potem rozległy się kroki. Głos Borysa, uśmiechając się, powiedział:

— A więc świetnie. Kroki czterech nóg zbliżyły się. We drzwiach ukazała się szczipka lekka postać. Co dalej się stało, Nina nie mogła zrozumieć. Krzyknawszy „Boria” padła mu na rękę.

21.

— Uspokój się, Nino, uspokój, — mówił Sawinkow, sadowiac Ninę. Nina obiema rękami trzymała jego rękę.

— Boże mój, — szeptała. — Boria, Boria, — z radości, strachu, szczęścia, smutku brak było słów.

Sawinkow całował jej czoło, włosy. Ale wyobrażał sobie inną Ninę. Zbrzydła.

— Zapomniałeś o mnie, Boria?

— Nino, co znowu.

Patrząc na czerwone od łez oczy, na duże ręce, czuł, że wymawiane słowa zahaczają się w gardle. Ze myślał — po wyścigach — nie o tem. „Jakie duże ręce? Nina mówiła szybkim szepczeniem. Aby nie odpowiadać, Sawinkow całował.

— Nie, powiedz, myślałeś ty o mnie choć troszeczkę, ale prawdę?

— Rozumie się, myślałem, — i znów nieuchwytnie zażenowanie słów.

— Boże, co ja przeżyłam, co przemyślałam...

Sawinkow poczuł siłę jej uczucia. Bał się odpowiadać słowami, uściski jego stały się natarczywsze.

Nowopieszew zadzwonił w sposób umówiony. Zapalając po drodze zapalki poszedł Sawinkow otworzyć. Nina siedziała na kozetce, ścisnąc pociemku głowę obiema rękami. Gdy Sawinkow wyszedł, ogarnął Ninę lęk, że za dziesięć minut tak samo wyjdzie i nie wróci.

— Świetne mieszkanie, — słyszała głos Borysa, — czy nie możnaby zarekwirować na robotę, co?

— Obaj roześmieli się. „Ach poco oni śmieją się”, pomyślała Nina, wstała i uściadła w fotelu.

WARUNKI PRENUMERATY: w Warszawie z odnoszeniem miesięcznie zł. 5.40, bez odnoszenia zł. 4.70, na prowincji miesięcznie zł. 5.40, zagranicą zł. 8.—. Za zmianę adresu 50 gr. CENY OGŁOSZEŃ: Za wiersz wysokości 1 milimetra w tekście gr. 50, zwyczajne gr. 20, komunikaty i nadesłane gr. 80, nekrologi do 60 mm. gr. 20, powyżej 60 mm. gr. 30, drobne za wyraz gr. 20. Poszukiwanie i zafiarowanie pracy bezpłatnie. Ogłoszenia tabelaryczne o 50 proc. drożej. Ogłoszenia zagraniczne o 50 proc. drożej. Układ ogłoszeń w tekście 5-szpaltowy, układ zwyczajnych — 10-szpaltowy. Za terminowy druk ogłoszeń Administracja nie odpowiada.

Redaktor Naczelny MIECZYSLAW NIEDZIAŁKOWSKI.

Redaktor odpowiedzialny: WACŁAW CZARNECKI.

Wydawca RADA NACZELNA P. P. S.

Odbito w druk. „Robotnika”. Wawicka 1a.